

STUDENTS' BURMESE
SPELLING GUIDE.

FOR STANDARDS III TO X.

တတိယတန်းမှ ဒသမတန်းထိ အသုံးပြုရန်။

စာသင်သားတို့၏

မြန်မာစာသုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

BAMYA & CO.

MOULMEIN.

Printed at the BAMYA Press

MOULMEIN

1925.

Price As. 17.

စာ ၇၊ ၁၂၆

အတ္ထုပ္ပတ္တိ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

မြန်မာစာရေးသားရာ၌ ဖြစ်စေ။ စာစီကုံးရာ၌ဖြစ်စေ။ စာလုံးပေါင်း သတ်ပုံသတ်ညွှန်းသည် အဘယ်မျှလောက် အသုံးဝင်ကြောင်းကို မြန်မာစာ၏ အဓိပ္ပါယ်သွားကို တိုး တက်နားလည် လေလေ။ ပိုမိုသိရှိ ရလေလေဖြစ်သည်အ တိုင်း။ ယခုအခါ။ ကျောင်းသားအားလုံးပင်။ မြန်မာစာမေး ခွန်းများကို ဖြေဆိုရာ၌။ စာလုံးပေါင်း သတ်ပုံသတ်ညွှန်း ညံ့ဖျင်း သေးကြောင်းကို။ ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ အရာရှိတို့၏ မှတ်ချက်များတွင် နှစ်စဉ် ကဲ့သို့ဘော်ပြထားပေသည်။

ဤညံ့ဖျင်းချက်မျိုးကို အဘယ် ကဲ့သို့ သေချာနည်းဖြင့် ပြုပြင်နိုင်ကြပါအံ့နည်း။ သင်ပြသူဆရာသည် စာဘာသာစိုင်း ဘာသာစိုင်း။ ရေးတိုင်းရေးတိုင်း။ မှားယွင်းဘတ်သောစာလုံး ပေါင်းများကို။ အဓိပ္ပါယ်။ အဆံ။ သုံးနည်း။ ရေးနည်းနှင့် တကွ တပည့်တို့အား။ နှိုင်းယှဉ်။ နှိုင်းယှဉ် ဘော်ပြခြင်း။ တပည့်တို့ကလည်း။ သေချာစွာ ဂရုပြု၍ ကြည့်ရှုမှတ်သား ခြင်း မိမိတို့ရေးမည့်ပုံဝတ္ထု။ ဆောင်းပါးစာ။ စာစီကုံးတို့ တွင် စာလုံးပေါင်း မှန်မမှန်ကို။ အင်္ဂလိပ်စာရေးသားရာ၌ အဘိဓာန်စာအုပ်ကို။ ရံခါရံခါအသုံးပြုသကဲ့သို့။ ဆင်ခြင် စစ်ဆေးလေ့ရှိခြင်းစသည်တို့ပင်ဖြစ်ရာ၏။

ထိုကဲ့သို့ဆရာတို့ အလွယ်တကူ သင်ပြနိုင်ရန်နှင့်။ တပည့်များ သေချာစွာ ကြည့်ရှုမှတ်သားနိုင်စေရန် “စာသင်

သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်” ခေါ် စာအုပ်က
လုံးဝပြည့်စုံနိုင်လိမ့်မည် ဟူသော စိတ်ထား။ ဟပညွှန် အ
ပေါင်းတို့၏ အလိုရှိခြင်းများကြောင့် ပြုပြင်ရပေသည်။

စာအုပ်မကြီး။ အဘိုးနည်းနိုင်သမျှနည်းစေရန်-- အဂ
ရာ တလုံး၏ အသုံးအမျိုးမျိုးကို။ နှိုင်းယှဉ် နှိုင်းယှဉ်က
ပြသပြီးသောအဆုံး၌။ ဆင်တူစာလုံးပေါင်းများကို အသ
မပြုသည့် စာလုံးပေါင်းများကို သော်ပြု ထား၏။-- ဥပမာ
စာမျက်နှာ ၁၄ တွင် ကြို့-ဟူသော စကားကို ရေးလျှင်
အစဉ်မပြတ်။ ကကြီးရရစ်။ သေးတင်။ တချောင်းငင်နှင့်သ
ရေးရမည်။ ထိုနည်းအတူစာမျက်နှာ ၂၈ ၌။ စွန်း-ဟူသော
စကားကိုရေးလျှင်။ အဘယ်အခါမဆို။ စလုံး။ ဝဆွဲ။ နသတ
အောက်မြစ်နှင့်သာရေးရမည်-- ဟုဆိုလိုသည်။

စာမျက်နှာ(၁၀၀)ရှိ။ ဆရာတို့အား အကြံပေးချက်
ဘတ်ရှုရန်သတိမမေ့မလျော့ကြရာချေ။

“နမောတဿဘဂဝတောအဟရတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ”

က

ကံ။ ။ ကံသုံးပါး။ ကံကြမ္မာ၊ ကုသိုလ်ကံ။ ကတ္တာ။ စါစ
က။ ကံ။ ကံယုံ၍ ဆူးပုံမနင်းချ။ လူတန်ကံချ။

ကန်။ ။ ရေကန်။ ဇကန်။ အနေကန်စကား။ ခြေနှင့်ကန်
သည်။ အိမ်ကိုကျားကန်သည်။ လျော်ကန်သင့်
မြတ်သည်။ ပုန်ကန်သည်။ ကန်တော့သည်။

ကမ်။ ။ ကမ္ဘာ မြေကြီး။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ။ ကမ္ပည်း လိပ်စာ။
ပဏ္ဍုကမ္ပလာကျောက်ပျာ။ ကမ္ပလာခြံသည်။

ကဏ်။ ။ ဝါကျကဏ္ဍ။ ပါရာဇိကဏ်ကျမ်း။

ကတ်။ ။ တွက်ကတ်သည်။ ကတ် ကတ် သတ် သတ်ပြု
သည် (ပြောသည်) ကတ်ကျေး။ ပိဋကတ်။

ကပ်။ ။ ချဉ်းကပ် သည်။ ဆည်းကပ် သည်။ စေးကပ်
သည်။ ခြောက်ကပ်သည်။ ကပ်သုံးပါး။ စိန်နား
ကပ်။

ကွတ်။ ။ မင်းကွတ်ပင်။ လောကွတ်(လောကဇတ်)ပျူ၍၅။

ကွပ်။ ။ နှိပ်ကွပ်သည်။ ကွပ်ဆုံးမသည်။ တောင်းမှာအ

ကွပ်။ ကွပ်မျက်စီရင်သည်။

ကန့်။ ။ကန့်သတ် ဝိုင်းခြားသည်။ ကန့်လန့် လုပ်သည်
(ပြောသည်)။ ကန့်ကွက် သည်။ ကန့်လန့်ကာ၊
ကန့်။ ကန့်ကူဆံ့။

ကုံး။ ။ယိုးကော်ပင်။

ကန်း။ ။ကျိုးကန်း။ ရက်ကန်း။ မျက်စိကန်း။ ညက်နိုး။
ကောင်းကောင်းကန်းကန်း။ ဤဇေတုတွင်းဇေတုကန်း
သွားပြီ။

ကမ်း။ ။ဆိပ်ကမ်း။ မြစ်ကမ်း။ အလှူအတန်းပေးကမ်း
သည်။ဝေးကွာကမ်းလှမ်းသည်။ကမ်း ပီလူမျိုး။

ကွန်း။ ။ယော်ကွန်းစာ၊ နတ်ကွန်း တက်သည်။ စောလ
ကွန်းအိန်အမတ်။

ကွမ်း။ ။ကွမ်း။ ကွမ်းပိမ်း။ ပွမ်းပစ်။

ကယ်။ ။ကယ်ဆယ်သည်။ တကယ်။ အကယ်၍။ ဝမ်း
ကယ်သည်။

ကာယ်။ ။အသူရကာယ်။ သဒ္ဒါနိကာယ်။ ရူပနိကာယ်။

ကိတ်။ ။သပြိုင်ပတ်ပတ်ကိတ်ပိုင်။

ကိန်း။ ။ ကေရုင်ကိန်း။ ဗဟုရုင်ကိန်း။ တွက်ကိန်း။ ဘိန်း
အောင်းသည်။

ကုဋ်။ ။ ဒူးကုဋ်သင်္ကန်း။ စိတ္တကုဋ်။ ဂိဇ္ဈကုဋ်။

ကုတ်။ ။ ကုတ်နှင့်ကော်သည်။ ကြိုးကြိုးကုတ်ကုတ်လုပ်
သည်။ လောကီလောကုတ်။ ကုတ်ခြစ်သည်။

ကုပ်။ ။ ဝဲဝဲကုပ်ကုပ်။ ချမ်း၍ကုပ်နေသည်။ သူကုပ်ကုပ်
နေတတ်သည်။ လည်ကုပ်။ ဆင်တင်းကုပ်။

ကုသ်။ ။ ပကုသ်အမတ်။

ကုန်။ ။ သွားကုန်လာကုန်သည်။ ဥစ္စာကုန် လှူပင်ပန်း။
ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်။ ကုန်သည်လယ်လုပ်။ ကုန်
စည်။ ရန်ကုန်မြို့။ အကုန်အစင်။

ကုံ။ ။ ဥစ္စာပစ္စည်းကုံလုံကြွယ်ဝသည်။ မကုံမလုံဆင်း
ရဲပင်ပန်းသည်။

တုမ်။ ။ ကုမ္ပဏီ။ ကုမ္ပဏီဟက္ခ။

ကိုဋ်။ ။ မကိုဋ်။

ကိုက်။ ။ ကိုက်ခဲသည်။ အဖြေ ကိုက်သည်။ ခွေးကိုက်
သည်။

ကို။ ။ သူ့ကို။ ငါ့ကို။ ခွေးကိုမရှိက်နှင့်။ ကိုမောင်ကြီး။

ကိုယ်။ ။ကိုယ်ခန္ဓာ။ ကိုယ်တိုင်။ ကိုယ်လုပ်မောင်းမ
ကိုယ် ရံတော် သား။ ကိုယ်ဝ နှစ်ဆောင်သည်
ကိုယ်ချင်းစာသည်။ ကိုယ်တော်။

ကျ။ ။ကျသွားသည်။ သဘော ကျသည်။ ဆီနှိုင်းကျ
သည်။ ကျနုသေချာစွာ။ မိလားဦးကျပြီ။ ကျိကျ
ထိုက်တာ။

ကြ။ ။သွားကြ လာကြ သည်။ စိုးရိမ် ကြောင့် ကြ
ကြငှန်း။ တယောက်တစုကြ။ ကြခတ်ဝါး။

ကျာ။ ။သကျာမုန့် မိလားကောင်း ဘုရားကြီး။ သကျာ
သာကီဝင်မျိုး။

ကြာ။ ။ကြာပန်းကြာဝတ်ဆံ။ ကြီးကြာငှက်။ လက်နက်
စကြာ။ ကြာသပတေး။ သောကြာ။ စကြာမင်း။
ကြန့်ကြာသည်။ ရှည်ကြာသည်။

ကျိ။ ။ပက်ကျိ။ ကျိချွဲသည်။ စိတ်နောက် ကျိသည်။
ယားကျိကျိနေသည်။

ကြည့်။ ။ကြည့်ရှု သည်။ တန့်ကြည့် တောင်။ ကြည့်မြင်
တိုင်မြို့။

ကျိ။ ။ ကျိဝယ်သည်။ ကျိစားသည်။ အင်ကျိ။ စပါးကျိ။
ကျိကျတိုက်စာ။

ကျည်။ ။ ကျည်စေ့။ ကျည်ပွေ့။ ကျည်တောက်။ “ခေါင်း
ခေါင်းကျည်ကျည်အော်မြည်ထိုက်ဖို”။ “ခန္ဓာ
ခိုင်ကျည်။ အတည်မမြဲ”။

ကြည်။ ။ ကြည်လင်သည်။ ယုံကြည်သည်။ စိတ်တည့်
ကြည်သည်။ ရေကြည်။ ဖဲကြည့်သည်။ စိတ်
ကြည်နူးသည်။ စိတ်နှလုံးကြည်ကွဲသည်။

ကျီး။ ။ ရှားဒီးကျီး။ ကျီးကန်း။ ကျီးအာသီးမှည့်။

ကြီး။ ။ မင်းကြီးစွာ စော်ကဲ။ မြို့ကြီးရွာကြီး။ ကောက်
ကြီးစပါး။ စပါးကြီးမြွေ။ ကြီးသော။ စိတ်အား
ကြီးသည်။ ကြီးကျယ်သည်။ ခွန်အားကြီးသည်။
အရေးကြီးသည်။ ကြီးမြင့်သည်။ ကောင်းကြီး
ပေးသည်။

ကျည်း။ ။ မကျည်းပင်။ သကျည်း။ ညိုသကျည်း။

ကြည်း။ ။ ရေအားကြည်းအား။ ရေစတက်ကြည်းစတက်။
ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်သည်။

ကျူး။ ။ ကျူးရိုးကျူးပင်ပေါက်သောရွာ (နာဠိဒဏ္ဍ)။ တ
ကျူးကျူးအော်၏။

ကြူ။ ။ မွှေးကြူသည်။ ရနံ့ကြူသင်းသည်။

ကျူး။ ။ “ရင့်ညောင်း ကျူး၊ မြူးထူးသော ကျူးဌကန် သံ”။ စော်ကား ကျူးလွန်သည်။ ကျူးကျော် သွားလာသည်။

ကြူး။ ။ သေသောက်ကြူး။ “ကာမ ကြူးလျှင် ဖွဲတတ် သည်။ သေရည်ကြူးလျှင် ဆဲတတ်သည်”။ ဝိုး ရုန်းကြူး။

ကျေ။ ။ ကျေးဇူးဆပ်၍ ကျေသည်။ စိတ်ကျေနပ်သည်။ ဝတ်တရား ကျေမြွန်သည်။ ကြေးမြီ ဆပ်၍ ကျေမြီ။

ကြေ။ ။ အစာ ကြေသည်။ ချေ၍ ကြေသည်။ အကြေ (အောက်)အရပ်။

ကျေး။ ။ ကျေးဇူး။ မွှေးကျေးဇူး။ ကျေးကျွန်။ ကျေးဌကန်။ တောလက်ကျေးရွာ။ ယဉ်ကျေးသိပ်မွှေသည်။

ကြေး။ ။ ကြေးငွေဥစ္စာ။ ငါး၏ အကြေး။ ကြေးစည်။ မှန် ကြေးမုံ။ ကြေးနီလက်စွပ်။ အညစ်အကြေး။

ကျွေး။ ။ လုပ်ကျွေးသည်။ အကျွေးအမွေး။ အစာကျွေး သည်။ ရိက္ခာကံကျွေး။

ကြေး။ ။ ကြွေးကြော်သည်။ ကြွေးမြီ ဖင်သည်။ ကြွေးမြီ။

ကျ။ ။ သွားကျနေသည်။ ဟင်းရည် ကျသည်။ ကျကျ
နေကြပါ။

ကြ။ ။ စွန့်ကြပေးကမ်းသည်။ မျိုးစပါးကြသည်။ ကြ
ဖြန့်သည်။

ကျော။ ။ မာကျောသည်။ မာမာကျောကျော စကားပြော
သည်။ နှိုးကျောဖျာ။

ကြော။ ။ အကြော ကြီးငယ်။ စစ်ကြော မေးမြန်းသည်။
ဆေးကြောသုတ်သင်သည်။

ကျော့။ ။ ငါးကျော့သည်။ ညွတ်ကျော့ကွင်း။

ကြော့။ ။ “အောင်မြေ့ ကြော့ကြော့၊ ကုန်းမော့မော့နှင့်”
“လုံးရပ်သဏ္ဍာန်ကိုယ်ဟန်ကြော့ရှင်း”။

ကျော်။ ။ ကျော်စောသည်။ ကျူးကျော် သွားလာသည်။
အကျော်စွဲကူး။ ခုန်ကျော်၍သွားသည်။

ကြော်။ ။ ကြော်ငြာစာ။ ငါးကြော် သည်။ ကြွေး ကြော်
သည်။

ကျတ်။ ။ကျတ်တီးခေါင်ကုန်းမြေ။ ကျတ်တီးခေါင်လွင်
မြင်။

ကျပ်။ ။ငွေဟကျပ်။ ကျပ်ချိန်ငါးပိသော။ အသစ်ကျပ်
ချွတ်။ ကျပ်ထုပ်။ ကျည်းကျပ်သည်။ ရင်မှာကျပ်
သည်။ ကျပ်တည်းခဲယည်းသည်။ ကျပ်တင်သည်။
အမဲညှင်းကျပ်တင်ခြောက်။

ကြတ်။ ။နေလကြတ်သည်။ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့။ ညောင်
ကြတ်ပင်။

ကြပ်။ ။လက်ပူး လက်ကြပ် မိသည်။ အထိန်းအကြပ်။
စောင့်ကြပ်သည်။ ကိုယ်နှင့် ထက်ကြပ် လိုက်
သည်။

ကျွတ်။ ။ကျွတ်သတ္တဝါ။ သိတင်း ကျွတ်လ။ အကျွတ်တ
ရားရသည်။ အဝတ်ကျွတ်ကျသည်။ ခေါင်းသုံး
ကျွတ်ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသည်။ ဝန်ကျွတ်ဖြို။

ကြွပ်။ ။အုပ်ကြွပ်။ မုန့်ကြွပ်။ ဗိတ်နှုသုံးကြွပ်ဆတ်သော
သူ။

ကြန့်။ ။ကြန့်ကြာသည်။ ဝါကြန့်ကြန့်။ နိကြန့်ကြန့်။

ကြွီ။ ။ကြွီတိရစ္ဆာန်။ ကိုယ်စိတ်ကြွီခိုင်သောသူ။ “ကြွီ
ကြွီခိုင်မာ။ ယုန်စေနာကို”။

ကျန်း။ ။ကျန်းမာခြင်း။ ကျန်းမာသည်။ ပုန်ကန်သောင်း
ကျန်းသည်။ တင်းမာခိုင်ကျန်းသောသူ။

ကျမ်း။ ။စာပေကျမ်းဂန်။ ကျမ်းတိုက်သည်။

ကြမ်း။ ။ခင်းသောကြမ်း။ ကြမ်းပြင်။ ကြမ်းပိုး။ အနွအ
ကြမ်း။ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသည်။ ကြမ်းကြုတ်
ရက်စက်သည်။

ကျွန်း။ ။ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း။ ကျွန်းပင်။ ကျွန်းသစ်။ ကျွန်း
သား။

ကျွမ်း။ ။အထိအကျွမ်း။ ကျွမ်းသမား။ လိမ္မာကျွမ်းကျင်
သည်။ မီးယောင် ကျွမ်းသည်။ ချစ်ကျွမ်း ဝင်
သည်။ ကျွမ်းထိုးသည်။

ကျယ်။ ။ကြီးကျယ်သည်။ အကျဉ်းအကျယ်။ ကျယ်ဝန်း
သည်။ အသံကျယ်သည်။

ကြယ်။ ။ကြယ်နုကွတ်။ ဆန်းကြယ်သည်။ သန့်ရှင်းစင်
ကြယ်ခြင်း။

ကျိတ်။ ။အဖုအကျိတ်။ ဝမ်းထဲ၌ အကျိတ်အခဲတည်နေ
သည်။

ကျိပ်။ ။လူတကျိပ်။ အမျိုးသမီး နှစ်ရာလေးကျိပ်။ သုံး
ကျိပ်သုံးယောက်သောနတ်တို့၏ နေရာတို့(တာ
ဝတီသာ)။

၁၂ စာဆင်သားဇနီး၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

ကြိတ်။ ။ စပါးကြိတ်သည့်ကြိတ်။ ညက်အောင် ကြိတ်
သည်။ ကြိတ်မိသည်။

ကျိန်။ ။ ကျိန်ဆဲကဲ့ရဲ့သည်။ ကျိန်စာဒိသည်။ ကျင်းကျိန်
သည်။

ကြိမ်။ ။ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်။ ကြိမ်ပင်။ တွေ့ကြိမ်
သည်။

ကျိန်း။ ။ ခေါင်းကျိန်းသည်။ မျက်စိ (သွား) ကျိန်းသည်။
ကျိန်းအောင်းသည်။ တုန်းတော်ကြီး ကျိန်းနေ
သည်။ ကျိန်းသေတွက်သည်။

ကြိမ်း။ ။ ကြိမ်းဝါးသည်။ ကြိမ်းမောင်းသည်။

ကျွတ်။ ။ ကျွေးကျွတ်ငှက်။

ကြွတ်။ ။ ကြမ်းကြွတ်သည်။ မျက်မှောင် ကြွတ်ကြွတ်ထ
သည်။

ကြွပ်။ ။ အဆင့်(ကြွပ်)။

ကျောက်။ ။ ငန့် ကျောက်။ ကျောက်ခဲ။ ကျောက် ရောဂါ။
ကျောက်ဖျား။ မြွေနှင့် ကျောက်သည်။ အ
ကျောက်အကန်စကားပြောရသည်။

ကြောက်။ ။ရှက် ကြောက် သည်။ ကြောက် လန့် သည်။
ကြောက်ရွံ့သည်။

ကျောင်း။ ။စာသင်ကျောင်း၊ ရဟန်းကျောင်း၊ ထိန်းကျောင်း
သည်။ မိကျောင်း။

ကြောင်း။ ။အကျိုး အကြောင်း၊ အကြောင်း အရာ၊ ချေ
ကြောင်း ကုန်းကြောင်း။ အဖျေး အကြောင်း။
စကားကြောင်းလမ်းသည်။

ကျိုက်။ ။ရေကန်ကျိုက်၍ ချသည်။ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော
ရေခွေး။ ကျိုက်ကီးရိုးဘုရား။

ကြိုက်။ ။ချစ်ကြိုက်သည်။ ကြိုကြိုက်သည်။ ကြိုက်နှစ်
သက်သည်။

ကျို။ ။အရည်ကျိုသည်။ ကျိုချက်သည်။

ကြို။ ။ကြိုဆိုသည်။ ခရီးဦးကြိုပြုသည်။ အကြိုအကြား။

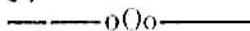
ကျိုး။ ။ပျပ်ဝပ်ကျိုးနွံသည်။ ချိုး၍ကျိုးသည်။ သွားကျိုး
သည်။ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုး။ အကျိုး
ကျေးဇူး။

ကြိုး။ ။ချည်နှောင်သောကြိုး။ ကြိုးစားအားထုတ်သည်။
ကြိုးကြိုးကြွကြွရှိသည်။ ကြိုးကြောင့်။ ခိုဗမ်း
ကြိုး။

ကျုံး။ ။မြို့၊ ပြဲ၊ ကျုံး၊ ပစ္စင်။ ဆင်ကို ကျုံးသွင်းသည်။
စပါးကျုံးသည်။ ယူကျုံးမရရှိသည်။

ကြိုး။ ။ကြိုးဝါးသည်။

(ကွန်။ ကိတ်။ ကြွ။ ကျူ။ ကြွေ။ ကြွေ့။ ကွဲ။ ကြွား။ ကျင့်။
ကြွင်း။ ကျစ်။ ကြွယ်။ ကြောင်။ ကြောင့်။ ကြိုင်။ ကျိုင်း။ ကြို့။
ကြို။ ကျွဲ။ - တို့တွင်။ မှားယွင်းစေတတ်သော ဆင်တူစာသုံး
များကိုအသုံးမပြုချေ။)

ခ

ခတ်။ ။ပုတ်ခတ်သည်။ ထုတ်ချင်းခတ်။ နုက္ခတ် တာရာ။
တံဆိပ်ခတ်သည်။ သော့ ခတ်သည်။ ရုန်းရင်း
ဆန်ခတ်ပြုသည်။ မျက်စဉ်းခတ်သည်။

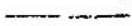
ခင်။ ။ရှေ့ခင်သည်။ ယင်ခင်သည်။ လူခင်ထိင်း။ အခါ
ခင်ထိင်း။

ခွတ်။ ။သခွတ်ပင်။

ခွပ်။ ။ကြက်ခွပ်သည်။ ဝဲခွပ်။

ခန့်။ ။ခန္တိပါရမီ။ ကိုယ်ခန္ဓာ။ ခန္ဓာအိမ်။

ခံ။ ။ခုခံသည်။ ဝန်ခံ သည်။ သည်းခံ သည်။ ဧည့်ခံ
သည်။ ငရဲခံရသည်။ အာမ ခံသည်။ တောင်းခံ
သည်။ ခံတပ်။ အစေခံ။ ချွေးခံ။

ခန့်။ ။ ရာထူးခန့်သည်၊ မှန်းခန့်သည်။ အခန့်သင့်သည်။
ခန့်ညားရှိသေသည်။ တနာခန့်။
ခွဲ။ ။ ခိုင်ခံ့သည်။ အခိုင်အခံ့။

ခက်။ ။ သင်ခက်စာ၊ ဒါနခက်။ တိမဝန္တာချီးမွမ်းခက်။
လေ့ကျင့်ခက်။

ခန်း။ ။ စာသင်ခန်း၊ အိပ်ခန်း၊ လမ်းစားခန်း၊ အုံမခန်း။
ရေခန်းသည်။ ကုန်ခန်းသည်။ စားခန်းချသည်။

ခမ်း။ ။ နေရာသင်ခန်း၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည်။ နှုတ်
ခမ်း။

ခွန်။ ။ အခွန်အထုတ်။ ထံခွန်အောင်သံ။ အခွန်ဝန်။
ခွဲ။ ။ သစ်သီးခွဲ။ သစ်ခွဲ။ ငြီးခေါင်းခွဲ။ မျက်ခွဲ။

ခွန့်။ ။ ငွေခွန့်ရေပက်သောခွန့်။
ခွဲ။ ။ ထမင်းခွဲသည်။ အစာခွဲသည်။

ချတ်။ ။ ထားနှင့်ချတ်သည်။ စက်ချတ်သည်။ ဝါးပိဿာ
ချတ်ရွှေလင်ပန်း။

ချပ်။ ။ ဆန်တလက်ချပ်။ ဝါးလက်ချပ်။ လက်ချပ်တီး
သည်။ ကြောင်ချပ်သည်။

၁၆ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

ချန်။ ။ ခုန်ထွားသည်။ ဆွေ့ဆွေ့ ခုန်ထိတ်လန့်သည်။
ချံ။ ။ မြောက်ချံ၊ ခံ့ချံမင်မင်၊ အငြင်းအခံ့၊ ငြင်းခံ့သည်။

ချန်း။ ။ မျက်ချန်း၊ မျက်တောင်။

ချုံး။ ။ ပချုံး၊ ခုံးနေသည်။ ငါးချုံးမ။

ချွ။ ။ ပစ်ချသည်။ ဦးချသည်။ နှိပ်ချသည်။ ရှုတ်ချသည်။ အမိန့်ချသည်။

ခြ။ ။ ခြသတ္တဝါ၊ ခြပုန်းတောင်ပို၊ “မြိုသည်ခြင်းရာ”

ချာ။ ။ သေချာသည်။ ချ၊ ချာသည်။ ချာချာ လည်သည်။ ရူးချာချာ။ သားသမီးချာသည်။ ဆွေမျိုးရင်းချာ။

ခြာ။ ။ ချက်ချက်ခြာခြာရှိသည်။ အချုပ်အခြာ။

ချိ။ ။ မခံချိအောင်ပြောသည်။ မချိမဆုံးနုသည်။

ချည့်။ ။ ချည့်နဲ့သောသူ။

ချို။ ။ စာရေးစာချို။ ပန်းချို။ ပွဲတချို။ ချိုပိုးသည်။ ချိုယူသည်။ ထွက်အုပ်ချိုသည်။ စစ်ချိုဟက်သည်။

ချည်။ ။ ချည်နှောင်သည်။ ပိုးချည်။ ရွှေချည်၊ ငွေချည်၊ ပရိတ်ချည်။

ခြည်။ ။ရောင်ခြည်တော်။ နေရောင်ခြည်။ ဆံခြည်ဖျား။
အရိပ်အခြည်။

ချီး။ ။ချီးမြှင့်သည်။ ချီးမွမ်းသည်။
ချည်း။ ။လက်ချည်းပြန်ရသည်။ အချည်းနှီး ဖြစ်သည်။
“ချည်းနှီးဥစ္စာ၊ လိုခါမရ”။ “စီးပွားရှာခြင်း၌၊
ကံကြမ္မာကိုချည်း မကိုးစားထိုက်”။

ချေ။ ။ချေတိရစ္ဆာန်။ ကြေအောင်ချေသည်။ ချေဖျက်
သည်။ ယုချေသည်။ ချေဆတ်သည်။ သွားချေ။
လာချေဦးမည်။ ချေချေငိုငို။

ခြေ။ ။စစ်သည် ဗိုလ်ခြေ။ ခြေထောက်။ သည်း ခြေ။
ထောခြေ ထောင်ခြေ။ အခြေ အနေ။ ပိုင်းဝေ
ပိုင်းခြေ။ ဆင်ခြေဖုံးအရပ်။

ချွေ။ ။ဆွတ်ချွေသည်။ ချွေ၍ ယူသည်။ ချွေ၍ စားသည်။
ချွေထုသုံးစွဲသည်။

ခြွေ။ ။ခြွေရံပရိသတ်။

ချွဲ။ ။ရှုပ်ရှုပ်ချွဲချွဲ ထိုက်သည်။
ချွန်။ ။ထူးချွန်သည်။ ချွန်ထက်သည်။ မြားချွန်သည်။
လေချွန်သည်။

ချား။ ။ချားရဟတ်။သွေးလေချော့ကန်ချားသည်။ ဓာတ်ချော့ကန်ချားသည်။တိုင်းပြည်ချော့ကန်ချားသည်။ သမုဒ္ဒရာချော့ကန်ချားသည်။

ခြား။ ။ပိုင်းခြားသည်။ ခြားနားသည်။ သီးခြားသည်။ အခြားနိုင်ငံ။

ချင်။ ။စားချင်သောက်ချင်ရှိသည်။ ကချင်လှူမျိုး။ ချင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ခြင်။ ။ခြင်ကောင်။ခြင်ထောင်။ခြင်သေ့။ ဆင်ခြင်သည်။ အကြောအမြင်။

ချဉ်။ ။ချဉ်သောအရသာ။ ခါချဉ်ကိုက်သည်။

ချင်း။ ။ချင်းလူမျိုး။ချင်းတွင်းမြစ်။အချင်းချင်း။ တေးသီချင်း။ အချင်းတို့။ မင်းချင်းတို့။ ကိုယ်ချင်းစာသည်။ထုတ်ချင်းခတ်။

ခြင်း။ ။ပြုခြင်း။ ဖြစ်ခြင်း။ အခြင်းအရာ။ ခြင်းတောင်း။ ချက်ခြင်း။ခဏခြင်း။နေ့ခြင်း။ညခြင်း။

ချဉ်း။ ။ချဉ်းကပ်သည်။ လင်မယားပြန်ချဉ်းသည်။

ချစ်။ ။ချစ်ခင်ကြင်နာသည်။ ချစ်ကျွမ်းဝင်သည်။ “ဝီးတွင်ပစ်လည်းမချစ်ရော”။

ခြစ်။ ။ဖီးခြစ်။ အုန်းခြစ်။ လက်နှင့် ရေးခြစ် သည်။
ကြောင်ခြစ်သည်။

ချွန်။ ။နောက်ချွန်၍နေသည်။ ချွန်ထုပ်ထားခဲ့သည်။

ခြံ။ ။ခြံထဲမှာရှိသည်။ အခြံအရံ။ ခြံရံသည်။

ချမ်း။ ။ဖိတ်ချမ်းမြေ့သည်။ စည်းစိမ်ချမ်းသာ။ ချမ်းဝေ
သည်။ ရေချမ်းစင်။ ညနေချမ်း။ ငြိမ်းချမ်းသည်။

ခြမ်း။ ။ခွဲခြမ်းဝေတာန်သည်။ ထက်ခြမ်းခွဲသည်။

ချွန်း။ ။ဆင်ကို ပေါက်သောချွန်း။ နှာခေါင်းချွန်းသည့်
သူ။ သေးချွက်ချွန်း။

ခြွမ်း။ ။ခြွမ်းခြွမ်းမြည်သံ။

ချိတ်။ ။စောင်းချိတ်ကဲ့ရဲ့သည်။ ချိတ်၍ဆွဲသည်။ အင်ချိ
ချိတ်မှာချိတ်ထားပါ။

ချိတ်။ ။ငချိတ်ဆန်။ ချိတ်ဆိုးသည်။ မည်းချိတ်ချိတ်။

ချိန်း။ ။ချိန်းထားသည်။ ရက်ချိန်းပေးပါ။

ခြိမ်း။ ။ခြိမ်းချောက်သည်။ ခြိမ်းမောင်းသည်။ ခြိမ်းခြိမ်း
မြည်သံ။

ချွတ်။ ။ ချွတ်ချယ်သည်။ ချစ်ချစ်ချွတ်ချွတ် သုံးစွဲရသည်။

ချုပ်။ ။ စာရင်းစာချုပ်။ အကျဉ်းချုပ်။ အချုပ်အခြားရထားပေါင်းချုပ်။ ပေါင်း၍ချုပ်သည်။ စိတ်ကိုချုပ်သည်။ အင်္ကျီချုပ်သည်။ နိဂုံးချုပ်သည်။

ချောက်။ ။ ချောက်ထွန်သည်။ မြိမ်းချောက်သည်။ ချောက်မြောင်းတောင်ကြား။ ဓာတ်ချောက်ချား သည်။

ခြောက်။ ။ သွေ့ခြောက်သည်။ ရေခန်းခြောက်သည်။ ခြောက်ချ၊ ခြောက်ခြောက်ကပ်ကပ်။ အမဲညှင်းကျပ်တင်ခြောက်။

ချောင်း။ ။ တုတ်ချောင်း၊ ခြေချောင်းလက်ချောင်း။ လည်ချောင်း။ ချောင်းငယ် မြောင်းငယ်။ ချောင်းဆိုးသည်။ သူခိုးချောင်းသည်။ ချောင်းကြည့်သည်။

ခြောင်း။ ။ ဒေါသအမျက်ခြောင်းခြောင်းထွက်သည်။

ချိုး။ ။ ချိုးတကောင်။ တုတ်ကို ချိုးသည်။ ရေချိုးသည်။ ချိုးချိုးဖဲ့ဖဲ့ပြောသည်။

မြိုး။ ။ မြိုးခြံစွာကျင့်သည်။

- ချို။ ။ချို ထဲမှာဌက်တကောင်ရှိသည်။
- ရို။ ။လုံကြိုသည်။ ထွင်းကြိုသည်။ စောင်ဖြူကြို၍မလုံ။
- ချွန်း။ ။ထစ်ချွန်းရိုက်ကြိုးလျက် ချိမ်းကြိုးသည်ထန်
စွာရွာ၏။ ချိမ်းချွန်းသည်။
- ချိုး။ ။ညှိုးချိုးသည်။ ဝိန်ချိုးသည်။ အကျဉ်းချိုး
သည်။

(ခွန်။ ခိပ်။ ချီး။ ချူ။ ခြူး။ ချေး။ ချွေး။ ချွေ။ ချွေ။ ချော။ ချော့။
ချော်။ ချက်။ ချင့်။ ချွင်။ ချွင်း။ ချပ်။ ချွတ်။ ချယ်။ ချိန်။ ချောင်။
ခြောက်။ ချိုင်။ ချိုင်။ ချို။ ချို။ ချို။ — တို့တွင် မှားယွင်းစေတတ်
သော သင်တူစာသုံးများကို အသုံးမပြုချေ)။

၀၀၀

ဂ-ဃ

- ဂ။ ။ယောဂ။ အမှယောဂ။ ပယောဂ။ အိမ်ထောင်
ပရိဘောဂ။
- ဃ။ ။အတိုးအနန္တ။ မောဃင်္ဂကာလ။
- ဂါ။ ။အနာဂေဂါ။ ဂါထာမန္တရား။ အနုဂါမိဇ္ဇအပိုမိ
- ဃာ။ ။သဃာတော်မြတ်။

၂၂ စာသင်သားသို့၏ မြန်အာစာသုံးပေါင်းလမ်း ညွှန်။

ဂန်။ ။စာပေကျန်းဂန်။ ယုဂန္ဓိုရ်တောင်ထိပ်။

ဂံ။ ။ဂုဂ်မြို့။

ဂါမ်။ ။သကဒါဂါမ်ဂုဂ်လ်။

ဂုဏ်။ ။ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်တော်။ မိဘဂုဏ်။ ဆရာ
ဂုဏ်။ဂုဏ်ခြင်။ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်။

ဂုံ။ ။ရဂုံမြိုင်ချောင်။သရဏဂုံ။ ထိဂုံစေတီတော်။
ဂုံမင်းပင်။

ဂိုရ်။ ။အမြန်ဂိုရ်။စမ္ပာနဂိုရ်မြို့။နဂိုရ်ချောနဂိုရ်ထွ။

ဂိုလ်။ ။ဂုဂ်လ်။

ဆိန္ဒြ်။ ။ဆိန်းဃာဇိန္ဒြ်ကျွန်း။

(ဂင်။ ဂတ်။ ဂွမ်း။ ဂိန်း။ ဂုတ်။ ဂုံး။ ဂိုဏ်း။ ဂျီ။ ဂျွတ်။
ဂြိုဟ်။ဂျို-တို့တွင် မှားယွင်းစေတတ်သော ဆင်တူစာလုံး
များကိုအသုံးမပြုချေ)။

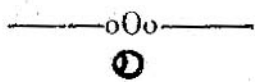
— ၀၀၀ —
C

ငံ။ ။တိုင်းနိုင်ငံ။ ချေချေငံငံရှိသည်။

ငန်။ ။ငန်သောအရသာ။

- နန်း။ ။ လုပ်ငန်းဆောင်တာ။ ဘဲငန်း။ မြွေငန်း။
- ငမ်း။ ။ ငေါက်ငန်းသည်။ ငမ်းငမ်း တက်ဆေ့သည်။
- ဂုတ်။ ။ ဂုတ်တုတ်ထိုင်နေသည်။ သစ်ဂုတ်။
- ဂုပ်။ ။ ရေဂုပ်သည်။ အစဂုပ်သည်။ အမိဗွာယ်ဂုပ်နေသည်။

(ငတ်။ ဝံ့။ ဌန်း။ ဝံ့။ ဝံ့။ ဝံ့။ -- တို့တွင် မှားယွင်းစေတတ်သော ဆင်တူစာလုံးများကို အသုံးမပြုချေ)။

- ဂ်။ ။ ချက်ဂ်။ လည်ဂ်။ ပြီးဂ်။ ဥစ္စာတစ်စီးတစ်မျှမရှိ။
- စည့်။ ။ စပါးထည့်သောစည့်။
- စေ့။ ။ မျိုးစေ့။ စေ့စပ်သည်။ စေ့စေ့ကြည့်သည်။ စေ့စေ့ဘွေးသည်။ စုံစေ့သည်။

- စိ။ ။ စိစဉ်သည်။ စိတန်းထားသည်။ ညံ့ညံ့စိစိ။ တရားစိရင်သည်။ စိငံသည်။ ကြမ်းစိသည်။ စာစိကုံးသည်။ ကိုယ်စိကိုယ်ငံ။ စာတအုပ်စိဝတ်ကြ။

စည်။ ။ပဟို ရှ်စည်မောင်း။ ခေါင်းလောင်း ကြေးစည်၊
ရေစည်။ ပင်စည်။ ကြီစည်သည်။ စည်ကား
သည်။

စီး။ ။ရေထားတစီး။ စီးပွား ဥစ္စာ၊ပျက်စီးသည်။ တက်
စီးသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းသည်။ အချိန်စီး
သည်။ ရေစီးသည်။ မျက်ရည်ပိုစီးသည်။

စည်း။ ။စည်းကမ်း နည်းလမ်း။ ဥစ္စာပစ္စည်း။ ကြိုးနှင့်
စည်းသည်။ ထင်းတစည်း။ ထွန်းစည်းကုံး။
စည်းဝေးသည်။ ရွှေစည်းချံစေတီတော်။

စဲ။ ။ရိပ်စဲဖြို။ ဝင်လာမဲ။ ရန်စဲ၍သွားဖြို။
စေး။ ။စေးကပ်သည်။ စေးနဲ သည်။ ဈေးစေး ထွက်
သည်။

စံ။ ။ထုံးစံလေ့။ စံစားသည်။ နတ်ရွာစံသည်။ ပုံစံ။
စန်။ ။စန္ဒကုမာရ။ စန္ဒကူးနံ့သာ။

စင်။ ။သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သည်။ ဖြူစင်သည်။ စင်စစ်။
ပစ္စင်၊ရက်ကန်းစင်။ အကုန်အစင်။

စဉ်။ ။အစဉ်အလာ။ မင်းစဉ်မင်းဆက်။ အစီအစဉ်။
အစဉ်မပြတ်။ စဉ်အခါ။ စီစဉ်သည်။

စင်္ဂါ။ ။ စင်္ဂါဒဂါး။

စဉ်။ ။ စဉ်အိုး၊ စဉ်ကွင်း၊ စဉ်ပုံ၊ ကစဉ်ကရဲ၊ ကစဉ်ကလျားနေသည်။

စင်း။ ။ မြားတစင်း၊ ဦးပလ္လင်း၊ သွားတော့ခွေခွေနေတော့စင်းစင်း၊ မြောင့်စင်းသည်။

စဉ်း။ ။ မျက်စဉ်း၊ စဉ်းသွားတတ်သောမြား၊ စဉ်းလဲသည်။ စဉ်းစားသည်။

စွတ်။ ။ အဝတ်ကုန်စေ့စွတ်သည်။ စွတ်ဖိုထိုင်းမျိုင်းသည်။ စွတ်ဖားထွန်း။

စွပ်။ ။ စွပ်စွဲသည်။ ဖိုးစွပ်သည်။ ခြေစွပ် စွပ်ထားသည်။

စန်း။ ။ စန်းပွင့်သည်။ စန်းထသည်။ စန်းကောင်းသည်။

စမ်း။ ။ စုံစမ်းသည်။ လက်နှင့် စမ်းသည်။ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်။ စမ်းသပ်သည်။ သွားစမ်းပါးစပ်စမ်း။

စွန်။ ။ စွန်ပလွံပင်။ စွန်ဌက်၊ အစွန်အပျား။ အဆုံးစွန်သောဘဝ၊ မျက်စိစွန်သည်။

စွံ။ ။ စွံသည်ရှားသည်။ စွံစွံရှားရှားဝယ်စားရသည်။

ရုတ်။ “ပန်းချီရုတ်ရေး ဆေးချယ်ဘိသကဲ့သို့”။ ရုတ်
ရုတ်နှုပ်နှုပ်၊ အဝတ်ရုတ်။ ရုတ်သပ်သည်။ ရုတ်
ပြတ်သည်။ သွေးကိုရုတ်ယူသည်။ ရုတ်ဝံ့သည်။
နှံ့ရုတ်ဌက်။

ရုပ်။ ။ စက်အူရုပ်သည်။ ရုပ်ရုပ် မြုပ်သည်။ ရုပ်ရုပ်
နစ်သည်။

ရန်။ ။ ရေရန်ရေဆန်။ လူ့ပြည်နတ်ပြည်ရန်ဆန်လူးလာ
ကျင်လည်ရသည်။

ရံ။ ။ ရံမက်သည်။ ပြည့်ရံသည်။ ရံလင်သည်။ ရံစမ်း
သည်။ အဝတ်ဘရံ။ စွယ်ရံဆင်။ ရံမြိုင်။

ရန်း။ ။ ရန်းမ။

ရုံး။ ။ ရုံးရုံးမြုပ်။ ရုံးရုံးနစ်။

ရို။ ။ ရိုရိုမြေပြေရိုသည်။ စွတ်ရိုသည်။ “ဆံပင်အဝတ်
စွတ်စွတ်ရိုရို”။

ရိုက်။ ။ ဗြဟ္မရိုက်တရား။

(စယ်၊ စေ၊ စပ်၊ စန့်၊ စွန့်၊ စုန့်—တို့တွင် မှားယွင်းစေတတ်
သောဆင်တူစာလုံးများကို အသုံးမပြုချေ။)

ဆ

ဆီ။ ။ခေါင်းလိမ်းဆီ။ အုန်းဆီ။ နှင်းဆီပင်။ ဆီပီး။
အဆီအညှ။ မဆီမဆိုင်။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ။

ဆည်။ ။ကန်ချောင်းဆည်မြောင်း။ ကန်သင်းဆည်သည်။
ဆည်ဖို့ပြုမြင်သည်။

ဆီး။ ။တမ်းဆီးသည်။ ဆီးကြွယ်သည်။ ဟားဆီးသည်။
ဖျက်ဆီးသည်။ ပုဆိုးဆီးသည်။ ဆီးနှင်းမြှူတိမ်။
ဆီးထီး။

ဆည်း။ ။ဆည်းတူးသည်။ ဆိမ်းဆည်းထားသည်။
ဆည်းကပ်သည်။ ဆည်းလည်း။

ဆဋ္ဌ်။ ။ဆဋ္ဌ်(ခြောက်)။ ဆဋ္ဌမသန်း။

ဆတ်။ ။လတ်ဆတ်သည်။ နားနွံဆတ်ဆတ်ကြားသည်။
ကတောက်ကဆတ်။ မုချဆတ်ဆတ်။ အကဲ
ဆတ်သည်။ ကြပ်ဆတ်သောသူ။ ထမင်းမြို့
ဆတ်။

ဆပ်။ ။ကျေးဇူးဆပ်သည်။ ကြွေးမြီဆပ်သည်။

ဆန်။ ။မျက်စိမျက်ဆန်။ နန်းဆန်သည်။ ငြင်းဆန်သည်။
ဆန္ဒအမတ်။ အာသာဆန္ဒ။ ဆန်စပါး။ အစုန်အ
ဆန်။ အာဏာဖိုဆန်သည်။

ဆံ။ ။ဆံပင်။ ပန်းဝတ်ဆံ။ လည်ဆံမွေး။ အုန်းဆံ။
ဆက်ဆံသည်။

ဆာနိ။ ။တိရစ္ဆာန်။

ဆန့်။ ။ဆန့်ကျင် ဘက်။ အညောင့် ဆန့်သည်။ စန့်
အောင်ဆန့်သည်။

ဆုံ။ ။မချိမဆုံနာသည်။ နားမဆုံအောင်ကြားရသည်။
* ဤသေတ္တာသရက်သီးငါးဆယ်မဆုံပါ။

ဆန်း။ ။ဆန်း ကြယ် သည်။ ထူးဆန်း သည်။ ဆန်းအ
လတ်။ လဆန်းလဆုတ်။

ဆမ်း။ ။ဆီဆမ်းသည်။ ဟင်းရည်ဆမ်းသည်။

ဆိတ်။ ။ဆံ့မုတ်ဆိတ်။ ဆိတ် တကောင်။ တိတ်ဆိတ်
သည်။ ဆိတ်ငြိမ်သည်။ တို့ဆိတ်သည်။ ကြက်
ဆိတ်သည်။ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။

ဆိပ်။ ။တံဆိပ်ခေါင်း။ ရွှေတံဆိပ်။ မြစ်ဆိပ်။ ရေဆိပ်။
မြွေဆိပ်။ ကျားဆိပ်။

ဆိန်။ ။ပေါက်ဆိန်။

ဆိမ်။ ။ငြိမ်ဆိမ်သည်။

၃၀ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာသုံးပေါင်းလမ်း ညွှန်။

ဆုတ်။ ။လဆုတ် သုံးရက်။ နောက် ဆုတ်သည်။ ဆုတ်
ယုတ်သည်။ အဝတ်ကိုဆုတ်သည်။ အသည်း
အဆုတ်။ မဆုတ်မနစ်သောသုံ့လ။

ဆုတ်။ ။ ရွှံ့ရှာ စက်ဆုတ် သည်။ ထမင်း ဆုတ်။ ပေါက်
ပေါက်ဆုတ်။ နာချီဆုတ်။ လက်နှင့် ဆုတ်လား
သည်။ လက်နှင့် ဆုတ်နုတ်သည်။

ဆုန်။ ။ ကဆုန်လ။

ဆုံ။ ။ တွေ ဆုံ သည်။ လမ်း ဆုံ သည်။ ကံ ဆုံ သည်။
ကန်သင်းဆုံ။ ဆီဆုံ။

(ဆယ်။ ဆဲ။ ဆွဲ။ ဆေး။ ဆွတ်။ ဆွဲ။ ဆွမ်း။ ဆီမုံ။ ဆုံး—
တို့တွင် မှားယွင်း စေတတ်သော ဆင်တူ စာသုံးများကို
အသုံးမပြုချေ)။

—၀၀—

ဇ-ဈ

ဇာ။ ။ သင်္ဂဇာ ဆရာတော်။ ဇာသီ။ ဇာတိ။ ခာဇာ။
ဇာတာ။ ဇာထိုးသည်။

ဈာ။ ။ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းဈာပနကိစ္စ။

ဇင်။ ။ သဇင်ပန်း။ ဇင်မဥစ္စာ။

ဇဉ်။ ။ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်။ ဝုဇဉ်။ သံယောဇဉ်။

—————

ဇာတ်။ ။ဇာတ်ကြီးဆယ်စောင်၊ ဇာတ်နိပါတ်၊ ဇာတ်
သမား။

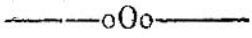
ဈာတ်။ ။အဇ္ဈတ္တအယူ၊ အဇ္ဈတ္တသဏ္ဍာန်။

ဇန်။ ။ပုထုဇန်ပုဂ္ဂိုလ်။

ဇဝ်။ ။ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၊ ဇမ္ဗူသပြေပင်၊ ဇမ္ဗူဒီပါ၊

ဈာန်။ ။ဈာန်တရား၊ ဈာန်သမာပတ်။

(ဇ၊ ဇိ၊ ဇေ၊ ဈေး၊ ဇဂ်၊ ဇင်း၊ ဇန်း၊ ဇွန်း၊ ဇိန်=ဘို့တွင် မှား
ပွင်းစေတတ်သော ဆင်တူစာသုံးများကို အသုံးမပြုချေ။)

င-ည

ငြာ။ ။ကြော်ငြာစာ၊ ကြော်ငြာသည်၊ ငြာသံပေးသည်။
ညာ။ ။အညာသား၊ အပျိုကညာ၊ ညီညီညာညာ၊ သော
သောညာညာ၊ သိတင်းကျေညာသည်။ တောင်
ညာနှင်းသည်။ ဆွေမျိုးညာတိ။

ငြ။ ။ကပ်ငြိသည်၊ ငြိတွယ်သည်။
ညည့်။ ။ညည့်အိမ်တယ်မှာလဲ။

၃၂ စာသင်သားတို့၏ ဖြန့်မာစာငု်းပေါင်းလမ်းညွှန်။

ငြီး။ ။ငြီးငွေ့သည်၊ နားငြီးသည်။ စား၍မငြီးနိုင်။
ညှိုး။ ။“ပြောင်ပြောင်ညှိုးညှိုးအရှိန်ကြီးသောဒီးကျိုးစု
ငရဲ”။

ညည်း။ ။ညည်းဘယ်ကလာသလဲ။ “သည်းညည်းခံ
နိဗ္ဗာန်ရောက်။” ညည်းညူသည်။

ငြို။ ။ငြိုစူသည်။
ညှို။ ။ညည်းညူသည်။

ငြား။ ။ငြားသော်လည်း။ သွားငြားအုံ။ သွားငြားသော်
လည်း။

ညား။ ။ခန့်ညားရှိသောသည်။ မနှစ်ကသူတို့ညားကြသည်။

ငြင်။ ။ဆင်းရဲငြိုငြင်သည်။

ညင်။ ။သစ်ကညင်အရပ်။ အသွားအလာမှ စ၍ ညင်
သာသည်။

ညာဉ်။ ။ပဋိညာဉ်။ တန်ခိုးအထိညာဉ်။ အသက်ဝိညာဉ်။

ငြင်း။ ။အငြင်းအခုံ။ ငြင်းပယ်သည်။ ငြင်းဆန်သည်။

ညင်း။ ။မုန်ညင်းပင်။

ညှင်း။ ။စောင်းညှင်း။ လေပြေ လေညှင်း။ အမဲ ညှင်း။
ဖြည်းညှင်းစွာ။

ညှင်း။ ။ညှင်းဆဲသည်။ နှိပ်စက် ညှင်းပန်းသည်။

ညှတ်။ ။ညှတ်ညှတ်မြည်သည်။ “သာမညပညတ်သော
ရုဋ္ဌိအမည်မဟုတ်။” “မြတ်စွာဘုရားပညတ်
မိန့်ဆိုတော်မူသောဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်။”

ညှပ်။ ။ညှပ်မိသည်။ အကြားညှပ်သည်။

ညှာဏ်။ ။ညှာဏ်ကောင်းသည်။ အသိညှာဏ်ကို အသုံးပြု
ကြလေ။

ညှံ့။ ။ဆူဆူညံ့ညံ့။ ဆူညံ့သည်။

ငြိမ်း။ ။ဘုရားမှာငြိမ်းထိုးထားသည်။ “သုံးတော်လူတို့
ငြိမ်းပါကုန်။”

ညှမ်း။ ။ညှစ်ညှမ်း သည်။ ညှစ်ညှမ်းသော အဝတ်ကို
မဝတ်ရ။

ငြို။ ။ဆင်းရဲငြိုငြင်သည်။ ငြိုငြိုငြင်ငြင်။

ညှိ။ ။ကြည်ညှိသည်။ ညှိသောအရောင်။ အသားညှိ
သည်။

၃၄ စာသင်သားတို့၏ ဖြန့်ခွဲစားသုံးပေးခြင်းလမ်းညွှန်။

ငြိုး။ ။ရန်ငြိုးဖွဲ့သည်။ မျက်ငြိုးစိုက်သည်။ ရန်ငြိုးထားရ။

ညှိုး။ ။ညှိုးညှိုးညံ့ညံ့မပြုရ။

(ညက်။ညဉ့်။ညွတ်။ညွတ်။ညှပ်။ညှပ်။ညွန်။ညွန်။ညွန်။ညွန်း။ညှိတ်။ငြိမ်။ငြိမ်။ငြိမ်း-တို့တွင် မှားယွင်းစေတတ်သော ဆင်တူစာလုံးပေါင်းများကို အသုံးမပြုချေ)။

— ၀၀ —

ဋ-တ

ဋ။ ။ဒိန္နာဒသက။ (စိတ်ပျံ့လွင့်တတ်သော ဆယ်နှစ်ရွယ်)။ ပဋ္ဌာစာဒီ(လိမ်မာသောအကျင့်ရှိသောသူဋ္ဌေးသမီး)။

တာ။ ။သိတာရေ။ ကျိကျာတိုက်တာ။ တာဝန်။ ဓမ္မတာ။ သမဏဂုတ္တာ။

ဋိ။ ။ဂန္ဓ ကုဋိ တိုက်။ ပဋိ ပတ္တိ သာသနာ တော်။ ပဋိသန္ဓေ။

တိ။ ။တိတိရှိသည့် အရေအတွက်။ တောအတိ ဖုံးလွှမ်းသည်။ မှောင်အတိ ကျသည်။ အဖျားကို တိလိုက်ပါ။

တည့်။ ။ တည့်တည့်မတ်မတ်။ မွန်းတည့်သည်။ တည့်
တည့်ပြောမှ သိသည်။

ငို။ ။ ငိုကာကျော်ကျမ်း။

ဟိ။ ။ ဘုရား ဝေတီ။ အဘယ်။ အ တီ။ မည်သည်။
ကတ္တိပါ။ မသတိပါ။ သာမာဝတီ။ ဘဒ္ဒဝတီ။
ကေတုမတီ။ ဟံသာဝတီ။ တီကောင်။

တည်။ ။ တည်ကြည်သည်။ တည်ထောင်သည်။ ဘုရား
တည်သည်။ အတည်အမြဲနေသည်။ သီလဆောင်
တည်သည်။ တည်ကိန်း။

ဇေ။ ။ ကုဇေ။ ကုဇေရှစ်ဆယ် ကြွယ်သောသူဇွေး။

လေ။ ။ လူတေလူပေ။ မှန်တေတေနေသည်။ သျှော်တေ
သက်နိုး။

တီး။ ။ တီးမှုတ်သည်။ ထုံးတီးနည်းနာ။ တောကံတီး
မြည်တွန်သည်။ စကားတီးဘိုးပြောသည်။ ပြုံး
တီးပစ်၍ ပြုံးတီးနေသည်။ လက်ကတီးကြား။
ငိုဝတီး။ ဖန်တီးသည်။

တည်း။ ။ တည်းခိုသည်။ ကြီးနှင့်တည်းမချီ ထားသည်။ ကျပ်တည်းခဲယဉ်းသည်။ စိတ်ကို ချုပ်တည်း။ သူတယောက်တည်း နေသည်။ သူ၏ နာမည် ရှေ့အပ်တည်း။ သင်တို့အား ချမ်းသာခြင်းဖြစ် စေသတည်း။

တင်း။ ။ သောင်တင်သည်။ ချီတင်သည်။ ကယ်တင်သည်။ ခုတင်။

တင့်။ ။ အင်တင့်စာတင့်လှင်နေသည်။

တင်း။ ။ တင်းမာသည်။ ငြိုတင်းပေါက်။ အတင်းအဓမ္မ။ တင်းတင်းဆွဲပါ။

တင့်။ ။ ပန်းတင့်ဆရာ။

တတ်။ ။ တတ်မြောက်သည်။ မတ်တတ်ရပ်သည်။ သူ့ဘဝ တတ်တတ်သည်။ သူ့အရည် သောက်တတ် သည်။ ခွေးဟောင်းတတ်သည်။ မီးလောင်တတ် သည်။ အတတ်ပညာ။

တပ်။ ။ တပ်မက်သည်။ ဒဏ်တတ်သည်။ အတပ်(ဇကုနံ) ပြောနိုင်သည်။ စစ်တပ်။ ရထားမှာ မြင်းတပ် လိုက်။ ဟိရိသြတ္တပ်။

တွတ်။ ။ တတွတ်တွတ် ပြောဆို ဆုံးမသည်။ တွတ်တီး
တွတ်တာပြောသည်။

တွပ်။ ။ ငါးပူတင်းတွပ်သည်။

တာန်။ ။ ရွှေပြတာန်မျက်နှာကြက်။

တန်။ ။ အဝတ်တန်ဆာ။ တန်ခိုး၊ တန်ဆောင်း၊ တန်
ဆောင်မုန်းလ။ မန္တန်။ တန်ဘိုး။ အဘိုးတန်သည်။
အဘန်တန်။ ရေတတန်။ ကုန်းတတန်။ ကျုံးသိုး
တန်။ အချိန်တန်ပြီ။ “လွှတန်ကံချ” တန်မြက်
စည်း။

တံ။ ။ တံချူ။ ကျော့တံခဲတံ၊ တံခွန်၊ တံကျင်၊ တံတွေး။
အဖိုတံကဲ၊ တံလျှပ်၊ တံတိုင်း၊ တံခါး။ ကြိမ်တံ
ပျာ၊ တံပူ၊ တံစိုးလက်ဆောင်။

တန့်။ ။ ရပ်တန့် သည်။ အဖြူ တတန့် အဝါ တတန့်။
တန့်ကြည့်တောင်။

တုံ။ ။ လိမ့်၊ မည်၊ အုံ၊ လတုံ၊ တည်တည် တုံတုံနေ
သည်။ တုံစားသည်။

တန်း။ ။ ြောင့် တန်းသည်။ သွယ်တန်းသည်။ စိတန်း
သည်။ ဝေသင်သောအတန်း (ဝဋ္ဌမတန်း)။ ဆန့်
တန်းသည်။

၃၈ စာသင်သားသို့၏ မြန်မာစာသုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

တမ်း။ ။ ထုံးတမ်းအစဉ်။ စာတမ်း။ တမ်းတသည်။ မြေ
တမ်းသည်။ “အောက်မေ့တမ်းဆိုလျက်။”

တွန်။ ။ တောက်တီးမြည်တွန်သည်။ “ကြက်မတွန်၍
ရိမ်းမလင်းကြက်တတွန်မှ ရိမ်းလင်းသည်။”

တွံ။ ။ တွံ (သင်သည်)။ တွံတေးမြို့။

တိန်။ ။ ဇိဝိတိန်။

တိမ်။ ။ ရိမ်းတိမ်။ ရေတိမ်ရေနက်။ တင်းတိမ်စောင်း
“ရွှေတင်းတိမ် ပတ်လည်ရံလျက်။” တင်းတိမ်
သည်။ တိမ်မြုပ်သည်။ “မြစ်မ ကောင်းလျက်
သောင်တိမ်ဖျက်။”

တိံ။ ။ တာဝတိံသာ (သုံးကျိပ်သုံးရောက်သော နတ်
တို့နေရာဘုံ)။ ဇွတ္တိံသာ။

တိန်း။ ။ တိန်းညက်ပင်။

တိမ်း။ ။ တိမ်းရှောင်နေသည်။ တိမ်းစောင်းသည်။

တုက်။ ။ တြိကတုက်။

တုတ်။ ။ တုတ်ချောင်း။ တုတ်တုတ်ဝဝ။ ဘီးတုတ်ငှက်။
တုတ်တုတ်ရွှေသည်။ တုတ်တုတ်မြည်ခံ။

တုပ်။ ။ကြိုးနှင့်တုပ်သည်။ ပျားတုပ်သည်။ တုပ်ကွေး
ရောဂါ။ တုပ်နှောင်သည်။

တုန်။ ။တုန်ထုပ်သည်။ နှလုံးတုန်သည်။ ဆတ်ဆတ်
တုန်သည်။

တုံ။ ။ရေအင်တုံ။ နိတုံရွှေ။ ထိုမှတပါးတုံ။ သင်တုံ
သည်လည်း။ မှတ်တုံလော့။ ပြုတုံအုံ။

တုန်း။ ။ပျားဖိတုန်း။ မင်းတုန်းမင်း။ သွားတုန်းလာတုန်း။

တု်း။ ။ထင်းတု်း။ သစ်တု်း။ တု်းလုံးအိပ်သည်။ အစ
တု်းသည်။ ထားတု်းသည်။ ခေါင်းတု်း။
အတု်းအခဲ။ ဆပ်ပြာတတု်း။

တို။ ။အရှည်အတို။ တွန့်တိုသည်။ ဝန်တိုခြင်း။ စိတ်တို
သည်။

တို၍။ ။အသေတို၍ခြင်း။ အင်္ဂါတ္တိ၍ကျမ်း။

(တဲ။ တွဲ။ တယ်။ တေ့။ တေး။ တွန့်။ တွန်း။ တိတ်။ တုံ။ - တို့
တွင် မှားဖွင်းစေတတ်သော ဆင်ဘုရားသုံးပေါင်းများကို
အသုံးမပြုချေ။)

ထေ။ ။ အရှုံးကိုအမြတ်နှင့်ထေလိုက်။

ထီး။ ။ ဆောင်းသည့်ထီး။ ထီးဆောင်းမင်း။ ထီးဖြူ။ အထီးအံမ။ တပင်ရွှေထီး။ အထီးကျန်သောသူ။
ထည်း။ ။ တသမတ်ထည်းပြုသည်။

ဋ္ဌေး။ ။ သူဋ္ဌေး။ သူကြွယ်။
ထေး။ ။ ဖာထေသည်။ ဖာဖာထေးထေးရွပ်ပါ။

ထွဋ်။ ။ အထွဋ်အထိပ်။ အထွဋ်အညွန့်။ အထွဋ်အမြတ်။
ထွတ်။ ။ အသားနုထွတ်သည်။ မွတ်ထွတ်သည်။

ဋ္ဌာန်။ ။ ကိုယ်သဏ္ဍာန်။ ပုံသဏ္ဍာန်။ အက္ခရာဋ္ဌာန်ကရိုဏ်း။
အဓိဋ္ဌာန် မိဋ္ဌာန်သည်။ သန္တိဋ္ဌာန်ချသည်။

ထန်။ ။ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သည်။ အပြင်းအထန်။ အလွန်ထန်သောသူ။

ထံ။ ။ သူ့ထံ ငါ့ထံ။ ခပ်ထိမ်းကုန်သောဥစ္စာတို့သည်
ပညာရှိတို့ထံသို့သာ ရောက်မြဲသည်။

ဋ္ဌာန်း။ ။ ကဋ္ဌဋ္ဌာန်း။ ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ပြဋ္ဌာန်းချက်စာအုပ်။

ထန်း။ ။ ထန်းပင်။ ထန်းလျက်။ ငေးထန်းထန်းနေသည်။

ထမ်း။ ။ ထမ်းစင်။ ထမ်းပိုးကောက်။ မှုထမ်းရေထမ်း။ ရေထမ်းသည်။

ထိတ်။ ။ ထိတ်လန့်သည်။ ထိတ်တုခတ်သည်။ လက်ထိတ်ခတ်သည်။

ထိပ်။ ။ အထွဋ်အထိပ်။ “ဦးပျားထိပ်ထက်။ အမြဲရွက်၍။” ကျုံးထိပ်။ တောင်ဘိပ်။ ငယ်ထိပ်။ ထိပ်ကပ်နာ။

ထိန်။ ။ “ဣကထိန် သက်နိုးနှင်း၊ မဂ် ဓာမ်းတဲ့ ဆုပန်ရွယ်။” ထိန်ထိန်လင်းသည်။ ဝင်းဝင်းထိန်သည်။

ထိမ်။ ။ ထိမ်ချန်သည်။ ထိမ်ဌာန်သည်။ ရွှေပန်းထိမ်။ ထိမ်ပင်။

ထိန်း။ ။ စောင့်ထိန်းသည်။ ကလေးထိန်းသည်။ အစိန်းအကြပ်။ အုပ်ထိန်းသူ။ ထိန်းထိန်းမြည်သည်။

ထိမ်း။ ။ ထိမ်းခြားမင်္ဂလာ ပြုသည်။ အထိမ်းအမှတ်ပြုသည်။

ထုတ်။ ။ အမိန့်ထုတ်သည်။ နှင်ထုတ်သည်။ အားထုတ်ကြိုးစားသည်။ ပြင်ဖို့ထုတ်သည်။ ထုတ်ချင်းခတ်။

ထုပ်။ ။ ဦးထုပ်။ အထုပ်အပိုး။ ကျပ်ထုပ်။ ထမင်းထုပ်။ ထုပ်ပိုးသည်။ ထုပ်ပေါ်မှာ ဘာတင်ထားသလဲ။

ထုန်၊ ။ ထုန်နာကျင်နာ။ ထုန်သည်ကျင်သည်။
 ထုံ၊ ။ အမွှေးအထုံ၊ အိပ်မက်ဘိတ်ထုံ၊ အထုံဝါသနာ၊
 ပန်းနံ့သာဘို့ဖြင့်ထုံစေသည်။ သထုံမြို့။

(ထွေ၊ ထယ်၊ ထဲ၊ ထပ်၊ ထွန်၊ ထွန်၊ ထွန်း၊ ထုံး—တို့တွင်
 မှားယွင်းစေတတ်သော ဆင်တူစာလုံးပေါင်းများကိုအသုံး
 မပြုချေ။)

— ၀၀၀ —
 ၃-၅-၈

ဥ၊ ။ ဝါကျကဏ္ဍ၊ နာဠိဒဏ္ဍ ပုဏ္ဏားရွာ။
 ဒ၊ ● ။ ဩပါဒ၊ အယူဝါဒ၊ ဝေဒနာ၊ အာသာဆန္ဒ၊ သဒ္ဓ
 (အသံ)၊ ဒသာ၊ ဒသရဋ္ဌ၊ ဒသမတန်း၊ ဒသာဝီလ။
 ဝ၊ ။ ဓနုဥစ္စာ၊ သမ္ပန္န၊ ဇကဝိဓ နာမ်၊ မာဂဓသဒ္ဓါ။
 ဂန္ဓမာ ဒနုတောင်၊ ဗန္ဓသကုဏနုတ်။

ဇ၊ ။ ဘဏ္ဍာတော်၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၊ ဒဏ္ဍာရီ။
 ဒါ၊ ။ သဒ္ဓါကျမ်း၊ သမ္ပဒါနကာရက၊ အယူဒါန၊ အယူ
 ဒါယကာ၊ ဒါနုပြုသည်၊ ဒါသ (ကျွန်)။
 ဝ၊ ။ သဒ္ဓါတရား၊ ခန္ဓာငါးပါး၊ မဟောသခါးပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓ၊ သုမေဓာ။

ဇို။ ။ ပဏ္ဍိတ။ ပဏ္ဍိတ ဝါဏိဇ။ “ပညာပဏ္ဍိ
ကျိုးကပ်က။”

ခိ။ ။ ဒိဝတြိတ်။

မိ။ ။ သမာဓိ။ သဒ္ဓါနိဓိ။ အက္ခရာဝေဓိ လေးသမား။
“ရာဇာကာသိ၊ နုရာဓိ၏။”

ဒိ။ ။ မဒ္ဒိဒေဝိ၊ ဒိဇေ၊ ဒိဃာ၊ ဒိဃာဝုမင်းသား။ ဒိလုံး၊
လင်္ကာဒိပ။

ဒဉ္ဇည်။ ။ ဥဒဉ် (နေထွက်စအခါ)။

ဇိ။ ။ ဇိတာ(သဒ္ဓါ)။

ခု။ ။ ပဏ္ဍုကမ္ပလစကျောက်ပျာ။

ခု။ ။ ဒုစရိုက်။ ဒုတိယတန်း။ ဒုတိယအရွယ်။

ခု။ ။ သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။

ခု။ ။ သုဂတော၊ လောကဝိဒု။

ခု။ ။ ခူတင်။ “ခူဝံ မပေါ်၊ မချော်ပါရ။” ခူဝံကြယ်။
ပိဇူရဇာတ်။

ဒင်။ ။ ဗေဒင်။ တဒင်္ဂိပဟာနိ။

ဝင်။ ။ “မြတ်ဗုဒ္ဓဂို၊ ဝှယ်နှစ်သူကို။”

ခုပ်။ ။ မဏ္ဍာပ်ကန္တား။

ဝတ်။ ။ ပြုဟွဒတ်မင်း၊ ဒေဝဒတ်၊ သူရိဒတ်ဇာတ်တော်ကြီး။

ဒတ်။ ။ ခွါဒတ်၊ ဇကာဒတ်။

ဝတ်။ ။ သိဒ္ဓတ်မင်း။

ဝတ်။ ။ ဝတ် လေးပါး။ လောကဝတ် ပညာ။ ဝတ်တော်မွေတော်။

ဒတ်။ ။ “ဒတ်ချက်ကြီးစွါ။ ဝေဒနာကြောင့်။” ရာဇဒတ်၊ အပြစ်ဒတ်၊ ဒတ်ဆယ်ပါး။ ကနုက္ကဒတ်ထီး။ ဒတ်ပေးသည်။ ဒတ်ခံရသည်။

ဒတ်။ ။ ဆဒ္ဓန်ဆင်၊ ဒန်ရေခွက်။

ဒတ်။ ။ အပါဒါန်၊ သမ္ပဒါန်၊ ဥပါဒါန်တရား၊ အဒိန္နာဒါန်။

ဝတ်။ ။ အတိဝန်ကျမ်း။

ဝတ်။ ။ လောကဝိတရားရှစ်ပါး၊ ဥပယျဝံတရားငါးပါး။

ဝတ်။ ။ တရားဓမ္မ၊ ဓမ္မတာအတိုင်း။

ဒတ်။ ။ ဒန်းပင်၊ ဆေးဒန်း၊ ဒန်းဆင်၍စီးသည်။

ဝတ်။ ။ “ပြောရာဥဒါန်း၊ ကမ္ဘာထွန်းအောင်။” ဥဒါန်းကျူးသည်။ ယူဒါန်းသည်။ နိဒါန်း။

ဝတ်။ ။ ခွီဝင်း၊ (ခွီချဉ်)။

၎င်း၏ စာသင်သားသို့၏ မြန်မာစာသုံးပေါင်းတမ်း ညွှန်

ခိုတ်။ ။ အာမေခိုတ်။ ပုဏ္ဏိတ်။

ဒိတ်။ ။ ဗျာဒိတ်တော်။ ဗျာဒိတ်။

ဒိပ်။ ။ ဓမ္မဒိပ်ကျန်း။

ပိပ်။ ။ အပိပ္ပာယ်။

ခိုန်း။ ။ ခိုန်းခိုန်းမြည်သံ။

ဒိမ်း။ ။ လူဆိုးမုဒိမ်း။

ခုကြ။ ။ ပဏ္ဍုကြ။

ခုတ်။ ။ ဒုတ္တ။

ခုက်။ ။ မဟာခုက်။ ဒုက္ခ။ ဒုက္ခံ။

ခုဖိ။ ။ ဒုက္ခိက္ခန္ဓရက်။ ဓရာဒုပ္ပထ။

ခု။ ။ ကြာပခုမာ။ ခုမင်းပတ်သာ။

ခုန်။ ။ မေခုန်ရာသီ။

ခုန်း။ ။ ခုန်းခုန်းမြည်သည်။

ခုန်း။ ။ သင်ခုန်းထား။ လေသင်ခုန်းရောဂါ။

(ဒန့်။ စွန့်။ စွန့်။ စွန်း။ စိန့်။ ချိုင့်။ ဂျေ-တို့တွင် မှားယွင်းစေတတ်သောဆင်တူစာသုံးပေါင်းများကို အသုံးမပြုချေ။)

က-န

က။ ။ ကရုဏာ။ ဓေတ္တဓက။ ပမာဏ။ သုဝဏ္ဏိယာမ။
သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ။ သုဝဏ္ဏ။ အာယုဝဏ္ဏ။

န။ ။ ဝန(တော)။ ဝန ပဝေသနစကား။ ပခေန။ ဋ္ဌာန။
ဒါန။ ဈာပန။ အာလပန။ အပါဒါန။

ကာ။ ။ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ။ အာဏာ။ ပဏာမဝဋ္ဌနာ။
ကရုဏာ။

နာ။ ။ အနာ။ နာကျင်သည်။ နာနာ ရိုက်ပါ။ နည်းနာ။
အားနာလျှင် အားပါသည်။ နာမဝိသေသန။ အ
မည်နာမ။ တေနာသုံးပါး။

ကိ။ ။ မဏိဇောတ ပတ္တမြား။ မဏိ ရတနာပုံကျင်း။
မဏိမေဓလာနတ်သမီး။ သံမဏိ။

နိ။ ။ မဟာမြတ်မုနိ။ နိဒါန်း။ နိဂုံး။ နိပါတ်။ နိမိတ်။

ကိ။ ။ ဂြေပဝေဏိကာလ၊ ခေါ်ဘဏိ။

နိ။ ။ အနိအပြာ။ နိသောအရောင်။ ဆေးနိ။ မောင်နိ။

နည်။ ။ အာဇာနည်ဆိခွေ့ချီး။

နိုး။ ။ အနိုး အဝေး။ အိမ်နား နိုးချင်း။ ဇနိုး ခင်ပွန်း။
အချိန်နိုးပြီ။

၄၈ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာသုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

နည်း။ ။ အနည်းအများ။ အချိန်နည်းသည်။ သင်နည်းပြ
နည်း။ နည်းနာ။ ဝိနည်းထိက္ခပုဒ်။ စနည်းနာသည်။
ဝမ်းနည်းသည်။ နည်း။ လဲ၊ တုံး (အမေးစကား)။
ရေကိုနည်းနည်းသောက်ပါ။ ရေနည်းနည်းယူခဲ့
ပါ။ အနည်းငယ်။ အနည်းနည်းအဖုံဖုံ။

နဲ့။ ။ စေးနဲ့သည်။ နက်နဲ့သည်။ ခက်နဲ့ နက်နဲ့ သော
အဓိပ္ပာယ်။

နတ်။ ။ နတ်သားနတ်သမီး။ သေနတ်။ နာနတ်သီး။ နတ်
တော်လ။

နပ်။ ။ သရက်သီးသနပ်။ သနပ်ခါး။ စားနပ်ရိက္ခာ။ ဘိ
နပ်။ ဇိတ်ကျေနပ်သည်။ နူးနူးနပ်နပ်။ ထမင်းနပ်ပြီ။
အကျိုးနပ်သည်။ ပတ်ပတ်နပ်နပ် ရေရေလည်
လည်။

နှာ။ ။ နှာခေါင်း။ နှာရှုသည်။
ဏှာ။ ။ ကဏှာဖိန်။ တဏှာရာဂ။

နှုတ်။ ။ နှုတ်ပါ။ ရက်ကန်းစင်ကနှုတ်။

နှုပ်။ ။ နှုပ်ထွက်နေသည်။ နှုပ်ချေးမှမစင်သေး။ မထင်း
အိုးနှုပ်လိုက်ပါ။

နန့်။ ။ညှိတော် အာနန္ဒာ။ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်။ အနန္တော
အနန္တငါးပါး။

နာမ်။ ။နာမ်၊နာမ်စား။ ရုပ်နာမ်တရား။

နံ။ ။နံသည်။အလျားအနံ၊အိမ်နံရံ၊နံရိုး။ ရေနံ၊ နံနက်။
ဗာလာနံ။

ဏံ။ ။ဝဏ္ဏံ (အဆင်းထွခြင်း)။

နန့်။ ။ခွေးအမြီးနန့်သည်။ ခိုးခိုးနန့်နန့်မလုပ်ရ။

နံ။ ။အနံအရသာ။ စန္ဒကူးနံသာ။ အထူးထူး သော
ပန်းရနံ။

ဏန်း။ ။ဂဏန်းသင်္ချာ။ ဂဏန်းပုစွန်။ ပင်လယ်ဏန်း။

နန်း။ ။နန်းတော်။ နန်းမတောင်ညာ။

နမ်း။ ။နမ်းရှုပ်သည်။ နမ်းရန်အထုပ်။

နိုက်။ ။ထိက် နိုက်ရွှေ။ “လှော် ထိက် နိုက်။ ပယုဒိတ်စီး
ထွက်။ ရဲရဲထက်မျှ။”

နိုဝ်။ ။အနိုဝ်၊နိုဝ်။

နိုဋ်။ ။အက္ခနိုဋ်ထုံ။ (အက္ခနိုဋ်ထုံ)။

နိုတ်။ ။“အနိုတ်ကညာ။ ဒေါင်းမယ်လျှာရှိရာထို့။”

နိုဗ်။ ။နိုဗ္ဗာန်။

ပမ်း။ ။လက်ပမ်းပေါက်ခတ်သည်။ လက်ငွေ။ လက်
ပမ်း။

ပက်။ ။ရေပက်သည်။ ပက်ကျိ။ စောက်သည်။ ပက်
သည်။ ပက်လက်။

ပါက်။ ။ဒိပါက်လိုက်သည်။

ပါဠိ။ ။ပါဠိအနက်။ ပါဠိဝုန်ပါဠိ။ မုက္ခပါဠိ။

ပန်း။ ။ဘေးဥပန်း။ ဥပန်းအန္တရာယ်။

ပါး။ ။ဖိတ္တုပွန်း။ တန်ခိုးဆူဒွိပါး။

ပါတ်။ ။“ပါတ်ပါတ်၊ မသက်သူ့သက်။” ဇာတ်နိ
ပါတ်။ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေ။

ပတ်။ ။ပတ်လည်။ ပတ်ဝန်းကျင်။ အာပတ်။ ပဋိပတ်။
ဈာန်သမာပတ်။ ညှပ်ပတ်သည်။ ရှပ်ပတ်သည်။
လျှောက်ပတ်သည်။ ရင်ပတ်။

ပပ်။ ။ပပ်ကြားအက်သည်။ အသားပပ်သည်။

ပါယ်။ ။အပါယ်လေးပါး။ ဥပါယ်တမျှည်။ အဓိပ္ပာယ်။
အလမ္ဘာယ်သမား။

ပယ်။ ။ပယ်လိုက်သည်။ ပစ်ပယ်သည်။ စံပယ်သည်။
စပယ်ပန်း။

၅၂ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

ပိတ်။ ။ပျင်ပိတ် အထည့် အလိပ်။ တံခါး ပိတ်ပါ။
အပိတ်အဖွင့်။

ပိတ်။ ။ပိဿာ၊ ငါးပိဿာရတ် (ပိတရာအချိန်စီးသော)
ရွှေလင်ပန်း။

ပိတ်။ ။အနာထပိဏ်သူဌေး။

ပိန်။ ။ပိန်ကြိုသည်။ ပိန်ညှင်းဌက်။

ပုတ်။ ။ရိုက် ပုတ် သည်။ ပုတ်ခတ် သည်။ လက်ရိုက်
ဆောက်ပုတ်။ အိုးပုတ်။

ပုတ်။ ။ဣရိပုဿာပုတ်။

ပုန်။ ။ဖနပုန်။ သိက္ခာပုန်။ နာမ်ပုန်။ ပုန်မ။

ပုပ်။ ။ခပ်ပုပ်ဌက်။ တိမ်ပုပ်တိမ်ထပ်ကြား။ ပုပ္ပါးနတ်။
ပုပ်သေစအနံ့။ အကောင်ပုပ်။ ပုပ်သိုးသည်။

ပုတ်။ ။ဥပုတ်သီလ။ ဥပုတ်စောင့်ပါ။

ပုဏ်။ ။ပုဏ္ဏားပုဏ္ဏား။

ပုန်။ ။သူပုန်ထသည်။ ပုန်ကန်သောင်းကျန်းသည်။

ပုံ။ ။ပုံဝတ္ထု။ ဥပမာပုံ။ ပုံသဏ္ဍာန်။ ပုံစံ။ အစုအပုံ။
အမိတ္တာပုံ (ရန်သူကဲ့သို့ ပူပန် စေတနာသော
မိန်းမ)။ ခာတ်ပုံ။ စုပုံထားသည်။

ပုန်း။ ။ “ခြပုန်းတောင်ပျို၊ ဖိုသည့်ခြင်းရာ။” ပုန်းကွယ်
သည်။ ပုန်းညက်ပင်။ ကျောက်သင်ပုန်း။

ပုံး။ ။ ရေပုံး။ သံဖြူပုံး။

ပိုက်။ ။ ပိုက်သည်။ ငွေသည်။ သားပိုက်ကောင်။

ပိတ်။ ။ ဣရိယာပိတ် (ဣရိယာပိတ်)။

ပိန်။ ။ စာပိန်။ ရတုပိန်စုံ။

ပျံ။ ။ ရွှင်ပျံသည်။ ပျံဟုခေါ်သောပိုးကောင်။

ပြ။ ။ မြို့ပြကျုံးပစ္စင်။ ပြယုဂ်။ လေသာပြတင်း။ ညွှန်ပြ
သည်။ ပြသသည်။ ပြင်းပြသည်။ ပြကတေ့။

ပျာ။ ။ ပျာပျာ။ ပျာပျာမလုပ်ပါနှင့်။ ပျာတာ။

ပြာ။ ။ အပြာ ရောင်။ ဆပ်ပြာ။ လိပ်ပြာ။ ပြာသိုလ။
“ ငရဲက လာသော သူ ပြာပူ မကြောက် ”။
ယရိက်ပြာစိုဟာ (ရေအစုံမီးအစုံသောတန်ခိုး)။

ပြည့်။ ။ ပြည့်စုံ သည်။ ပြည့်ဖြိုး သည်။ ၁၂၈၀ ပြည့်။
ငွေငါးရာပြည့်ဖြိုး။

ပည့်။ ။ “ တပည့်မကောင်းဆရာခေါင်း။ ”

ပြီ။ ။ကောင်းပြီ။ သူ့စာပြီးပြီ။ ကျွန်ုပ် ရောက်သော်
သူ့စားနှင့် ပြီ။ ဤကလေး စကား ပြီသည်။ သူ
ယောကျ်ားပြီသည်။ ငါ့၏အမှုကို နောက်ထပ်
မပြုပြီ။

ပြည်။ ။မြည်မြို့။ တိုင်းပြည်။ ဆန်တပြည်။ “သွေး ပြည်
ယိုစီးလျက် နာကျင်စွာသောအမာ (အနာ) ကို
ထက်စွာသောဆူးငြောင့်ဖြင့် ထိုးဘိသကဲ့သို့” ။

ပျူ။ ။ပျူပျူငှာငှာ။ စကားပျူငှာ။ လောဘွတ်ပျူငှာ။
“အရေး ပျူငှာ။ နှုတ်ဝါစာကို။” ပျူငှာ=ယဉ်
ကျေးစွာ။

ပြု။ ။ခေါင်းပြုကြည့်သည်။ ပြုထွက်လာသည်။ ပြုလူ
မျိုး။

ပျိုး။ ။ပျိုးပျိုးသည်။ ပျိုးပျိုးမျိုးစွာ။
ပြု။ ။မောင်ပြု။ မျက်စိပြုသည်။ ပြုးတူးပြုတ်။

ပျော။ ။ငှက်ပျောပင်။
ပြော။ ။ဝပြောသည်။ စကားပြောသည်။ ပြန်ပြောသည်။
အပြော ကျယ်စွာသော မဟာသဒ္ဒါစု။ ပြော
စည်တီးသည်။ အပြောကြီးသည်။

ပျံ။ ။ ငှက်ပျံသည်။ တုန်းကြီးပျံ။ ဖီးအိပ်ပျံ။ မုတ်ပျံ။
တိုပျံ။ ပန်းရန်ပျံ။

ပြန်။ ။ သွား၍ ပြန်သည်။ အသွား၊ အပြန်၊ လက်ပြန်၊
နောက်ပြန်၊ အပြန် အထွန်၊ စကားပြန်သည်။
စားမြို့ ပြန်သည်။ သွားလာပြန်သည်။ ဖောက်
ပြန်သည်။

ပျံ့။ ။ စိတ်ပျံ့လွင့်တတ်သော ဆယ်နှစ်ရွယ် (ခါနီး
သကာ)။ “မွှေးပျံ့မဆုံး နှလုံးမွှေးလျော်ဘွယ် ရှိ
သောအိုင်ကြီး။” “သင်းသင်းပျံ့မွှေးသောတော
အရေး၏ တင့်တယ်ခြင်း။” “သတင်းပျံ့နှံ့ အ
ခန့်မထိကျော်အောင်။”

ပြန့်။ ။ ဖြန့်၍ပြန့်သည်။ ပြန့်ပြောသည်။ ပင်သည်။ သန့်သန့်
ပြန့်ပြန့်။

ပျား။ ။ “ယင်းပျားအပေါင်းတို့ ပျံလေပြီးသော မစုတ်
ပျားအုံကဲ့သို့။” ပျားရည်။ ပျားသကာ။

ပြား။ ။ ပျဉ်ပြား၊ ဝိုက်ဆံတပြား။ “ရွှေနှစ်ပြားကို ဂဟေ
ထပ်၍စပ်သကဲ့သို့။” ဝိပြားသေပပ်သည်။ ဆန်း
ပြားသည်။ စိတ်ထွေပြားသည်။ များပြားသည်။
ပြားနေသည်။ အထူးထူး အပြားပြား။

ပျက်။ ။ အဖြစ်အပျက်။ လူပျက်။ ပျက်စီးသည်။ ပျက်ကွက်သည်။ ပျောက်ပျက်သည်။ ပျက်သိသိပေါ့ပျက်ပျက်။

ပြက်။ ။ မြီးမြီးပြက်။ ပြက်ပြက်ထင်ထင်။ လျှပ်စစ်ပြက်သည်။ ပြက္ခဒိန်။ ပြက်ရယ်ကျီစယ်သည်။

ပျင်။ ။ သံပျင် (ရွာချားစွာကို အုပ်ထိန်းရသော) အမတ်။

ပြင်။ ။ သိုပြင်၊ ရင်းပြင်။ အတွင်းအပြင်။ ပုံပြင်။ အသွင်အပြင်။ ကြမ်းပြင်။ မြေပြင်။ လွင်ပြင်။ မင်းရင်ပြင်။ ပြင်ဆင်သည်။ “ပဲ့ပြင်နိစ္စ၊ ကွပ်ဆုံးမသား”။ ပြုပြင်သည်။

ပျဉ်။ ။ ကျောက်ပျဉ်။ အင်းပျဉ်၊ ပျဉ်ပြား။ အပျဉ်အခဲ။ သရက်ပျဉ်။ ဝိနွဲ့ပျဉ်။

ပျင်း။ ။ ပျင်းရိသည်။ “လူပျင်းလုံ့လတခဏ”။ ပြိန်ပျင်း။ သောစကား (သဗ္ဗပ္ပလာပဝါစာ)။

ပြင်း။ ။ ပြင်းထန်သည်။ ကြီးပြင်းသည်။ ပြင်းပြေစွာ။

ပျဉ်း။ ။ ပျဉ်းမပင်။ ပျဉ်းမနားမြို့။ နွားပါးပျဉ်း။

ပျစ်။ ။ သက်ငယ်ပျစ်သည်။ စပျစ်သီး။

ပြစ်။ ။အပြစ်ဒဏ်။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး။ ပြေပြေပြစ်ပြစ်။
ပြစ်မှားသည်။ အပြစ်ရောက်သည်။

ပစ်။ ။စွန့်ပစ်သည်။ ခဲ စသည့် တရုတ်ဖြင့် ပစ်သည်။
သတ်ပစ်သည်။ ဖဲကြည့် ပစ်ခွာ ချန်ထွပ်ထား
ကြောင်း (အပါဒါန)။

ပျပ်။ ။ပျပ်ဝပ်ကျိုးနွံသည်။ ခပ်ပျပ်ပျပ် (ခပ်ပုပု)။

ပြတ်။ ။အစဉ်မပြတ်။ ပုတ်ပြတ်။ ပြတ်သားသည်။ ပြတ်
ကင်းသည်။ ရိက္ခာပြတ်သည်။ ထားပြတ်သည်။
မင်းဆက်ပြတ်သည်။

ပြာသ်။ ။ပြာသာဒ်။

ပြုတ်။ ။ချက်ပြုတ်သည်။ အစပြုတ်သည်။ ပြုတ်ပြုတ် ပြုန်း
သည်။

ပြိုင်။ ။ဘားပြိုင်။

ပျောက်။ ။ပျောက်ဆုံးသည်။ ပျောက်ပျက်သည်။ အသေအ
ပျောက်နည်းပါးစေ။

ပြောက်။ ။ပန်းပြောက်။ နေပြောက်။ ပြောက်ပြောက်ကျား
ကျား။ မှဲ့ မည်းပြောက်ကျား။

ပျောင်း။ ။ပြောပျောင်းသည်။ ညွတ်ပျောင်း သည်။ ညွှန်
ပျောင်း။

ပြောင်း။ ။ ရှေ့ပြောင်းသည်။ ဘဝပြောင်းသည်။ ပြန်ပြောင်းပြောဆိုသည်။ ပြောင်းပြန်တွန်သည်။ ပြောင်းလဲသည်။ အခြောက်ငန်ပြောင်း။

ပျို။ ။ လူပျိုအပျို။ နှုပျိုသည်။ ပျိုပျိုရွယ်ရွယ်။ နှုနယ်ပျိုမျှစ်။

မြို့။ ။ မြို့ပျက်သည်။ လဲမြို့သည်။ မြို့ကွဲသည်။

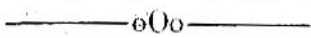
ပျိုး။ ။ ပိုက်ပျိုးသည်။ ပျိုးကြဲသည်။ ပျိုးပင်။

မြိုး။ ။ မြိုးခြိုးပြက်။ မြိုးဖြမ်းသောစကား။

ပြုန်း။ ။ ပြုန်းတီးသည်။ ပျက်ပြုန်းသည်။ ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းသည်။

ပြို့။ ။ ရွင်ပြို့သည်။ တောင်ပြို့ပွဲ။

(ပုံ။ ဝွတ်။ ဝွန်။ ဝွန်း။ ဝိင့်။ ဝိန်း။ ပြီး။ ပြု။ ပြေ။ ပြေး။ ပြွေ။ ပြို။ ပြို။ ပြော။ ပျော်။ ပြုတ်။ ပြွန်။ ပြွမ်း။ ပြယ်။ ပြိတ်။ ပြန်။ ပြန်း။ ပြောင်။ မြိုက်။ မြိုင်။ မြိုင်း။ ပျို။ ပြို-တို့တွင် မှားယွင်းစေတတ်သော ဆင်တူစာလုံးပေါင်းများကို အသုံးမပြုချေ။)

၆

ဖိ။ ။ ဖိလာကန်လန်။ အာဏာဖိဆန်သည်။

ဖည်။ ။ သွေ့ ရှောင် ဖည် သည်။ “ရွှေအိုးစည်လွယ်၊
လိမ်ဖည်ဖည်တီးပါယိုး။”

ဖိုး။ ။ ငှက်ပျောတဖိုး။ “ဖိုးဖိုးဝဝ၊ သားထွသမင်း၊
ဆူဖြိုးအင်ကို။”

ဖြိုး။ ။ ခေါင်းဖြိုးသည်။ ကျက်ကန်းဖြိုးသည်။

ဖြည်း။ ။ ဖြည်း ညှင်း စွာ၊ တဖြည်းဖြည်း၊ ဖြည်းဖြည်း
လုပ်ကိုင်ပါ။

ဖတ်။ ။ ပေါက်ဖတ်၊ ကွမ်းဖတ်၊ ဟင်းဖတ်၊ ဖတ်ဖတ် လှံ
သည်။ အဖတ်တင်သည်။ ဝါဖတ်သည်။

ဖပ်။ ။ နဲ့နဲ့ဖပ်ဖပ်။

ဖေါင့်။ ။ ဖေါင့်ဖွင့်ခုံ။

ဖွတ်။ ။ ဖွတ်တိရုက္ခာန်၊ တဖွတ်ဖွတ် မြည်သည်။

ဖွပ်။ ။ ထျှော်ဖွပ်သည်။ ခဝါဖွပ်သည်။ ပျားဖွပ်သည်။
ဆန်ဖွပ်သည်။

ဖုတ်။ ။ ဖုတ်သည် ကင်သည်။ ဖုတ်ကြင်းသပြိုင်ဟ်။

ဖုတ်။ ။ ဖုတ်သံရထား။

ဖုန်း။ ။ ဖုန်းဖုန်းမြည်သည်။
ဖုံး။ ။ ပိတ်ဖုံးသည်။ စပါးဖုံးသည်။ ဖုံးအုပ်သည်။ ဖုံး
လွှမ်းသည်။ ဆင်ခြေဖုံးအရပ်။

ဖို။ ။ ဖီးဖို။ ပန်းဘဲဖို။ ထီးဘဲဖို။
ဖိုလ်။ ။ မက်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်။ ဖိုလ်လေးတန်။

ဖျ။ ။ ပျောင်းဖျသည်။
ဖြ။ ။ ဝန်းရံဖြဖြ။ ဖြဖြလိုက်လံ။

ဖျာ။ ။ ဖျာခင်းပါ။ ကျောက်ဖျာ။ နှိုးဖျာပါ။
ဖြာ။ ။ မြစ်နှစ်ဖြာ။ အကျိုးလေးဖြာ။ အဖြာဖြာသွယ်
တန်းသည်။ “စီရိဖြာ၍တည်ကုန်၏။”

ဖျူး။ ။ ဖီးမယ်ဖျူး (ဖီးလင်းဖို)။
ဖြူး။ ။ သင်ဖြူး။ သဲဖြူးသည်။ ဖြန့်ဖြူးသည်။

ဖျံ။ ။ ဖျံကောင်။ ဖျံပင်။ လက်ဖျံရိုး။
ဖြန့်။ ။ နက်ဖြန့်။ ဖြေဖြန့်သည်။

ဖျား။ ။ အစွန်အဖျား။ ခြေဖျားလက်ဖျား။ သပ်ပင်ဖျား။
ရှေးဦးရှေးဖျား။

ဖြား။ ။ တွည့်ဖြားသည်။ ဖြားယောင်းသည်။ ယုယုဂိုက်
ဖြားသည်။

ပျင်။ ။ ပျင်ပိတ်။ “ရှိုင်းလုံးရွှေပျင် အများထည့်သွတ်
၍” “အမျက်သည်းလွန်၊ တပျင်သန်လျက်”။
“ထက်အောက်တွင်းပြင်၊ မွမ်းပျင်အပြည့်”။

ပျဉ်။ ။ ဖြေပျဉ်သည်။

ပျင့်။ ။ “တပျင့်တပါး၊ ရဟ်ဘွဟ်များခဲ့”။

ဖြင့်။ ။ စားပွဲကိုသစ်သားဖြင့်လုပ်သည်။ သူ့ဆေးဖြင့်၊
လူနာ ချမ်းသာသည်။ သူ့ယွား သဖြင့် ကျွန်ုပ်
မသွား။

ပျင်း။ ။ စပါးအပျင်း။ လူပျင်း လူညံ့။ သိမ်ပျင်းသည်။

ပျဉ်း။ ။ ပျဉ်းအိုး။ ပျဉ်းရောဂါ။ စပ်ပျဉ်းပျဉ်းနေသည်။

ပျစ်။ ။ လက်ပျစ်တီးသည်။ လက်နှင့် ပျစ်ထားပါ။ တ
ပျစ်ပျစ်ဆုံးမ၏။

ဖြစ်။ ။ အဖြစ် အပျက်။ ပြုခြင်းဖြစ်ခြင်း။ ဖြစ်မြောက်
သည်။

ပျတ်။ ။ ပျတ်ပျတ်လတ်လတ်။ ပျတ်ပျတ်လူး။ ပျတ်ပျတ်
မြည်။

၆၂ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

ဖြတ်။ ။ ဝိုင်းဖြတ်သည်။ ဆုံးဖြတ်သည်။ ဖြတ်လမ်း။

ဖျန်း။ ။ ရေဖျန်းသည်။ ကြံဖျန်းသည်။

ဖြန်း။ ။ ကမ္ဘာ့ဖြန်းစီးဖြန်းသည်။ ဖြန်းဖြန်းကွဲသည်။

ဖျောက်။ ။ ဖျောက်ပစ်သည်။ ဖျောက်ဖျက်သည်။ ဖျောက်ဆိပ်ကြယ်။ ပယ်ဖျောက်သည်။

ဖြောက်။ ။ ဖြောက် ဖြောက် ဖြည်သည်။ ပေါက် ပေါက်ဖြောက်သည်။

ဖျိုး။ ။ ဖျိုးဖျိုးဖြောက်ဖြောက်။ ဖျိုးဖျိုးဖြန်းဖြန်း။

ဖြိုး။ ။ မောက်ဖြိုးသည်။ ဖွံ့ဖြိုးသည်။ ဝဝဖြိုးဖြိုး။

(ဖိ။ ဖွဲ။ ဖေး။ ဖန့်။ ဖန့်။ ဖန့်။ ဖွံ့။ ဖိတ်။ ဖိင့်။ ဖိန်း။ ဖုတ်။ ဖုံ။ ဖြူ။
ဖြေ။ ဖြေ။ ဖြော။ ဖြော့။ ဖျော်။ ဖျက်။ ဖြည့်။ ဖြန့်။ ဖြုတ်။ ဖြောင်။
ဖြောင့်။ ဖြိုင်။ ဖြို။ ဖြို။ ဖြို။ ဖြန်း-တို့တွင် မှားယွင်း စေတတ်သော ဆင်တူစာလုံးများကို အသုံးမပြုချေ။)

— ၀၀၀ —

ဗ-ဘ

ဗ။ ။ ဗလ။ ဒိဗ္ဗစက္ခု။ ဒိဗ္ဗနာမ်။ ဗညားလော(ကျန်း)။

ဘ။ ။ လာဘာ။ ဥသာဘာ။ အဘာ။

— — —

စာသင်သားဘို့၏ မြန်မာစာသုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။ ၆၃

- ဗာ။ ။ ဗာလဝါဏီ၊ ဗာလနံ၊
- ဘာ။ ။ သုဘာသိတာ၊ ဘာသာ၊ ဩဘာ၊
- ဗိ။ ။ ဗိမာန်၊ ဗိသုကာ၊
- ဘိ။ ။ သွားဘိ၏၊ ဘိဘိက်၊ ရာဇဘိသေကာ၊
- ဗိ။ ။ ဗိဇနာ၊
- ဘိ။ ။ တိမ်းဘိတိမ်းပါး၊ သရဘိပင်၊

- ဗူ။ ။ ကိုလုမ္ဘ (Columbus)၊
- ဘူ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရင်၊
- ဗူ။ ။ ဇမ္ဗူဒီပ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၊
- ဘူ။ ။ ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်၊

- ဗေ။ ။ ဗေဒင်သုံးခု (သာမ၊ ယဇ၊ ဣတ္ထ)၊
- ဘေ။ ။ အဘေ၊ ဘေလုံး၊

- ဗတ်။ ။ “ဗတ်ဗတ်အသံ၊ ကြားပြန်မှ၊
- ဘတ်။ ။ ပိဘတ်၊ လက္ခဏာဘတ်ပုဏ္ဏား၊ စာဘတ်ခန်း၊
- ဘန်။ ။ မဟာသုဘဒ္ဒါ၊ စုဠသုဘဒ္ဒါ၊

၆၄ စာထင်သားတို့၏ မြန်မာစာငုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

ဗန်။ “သမ္ပန်ပါဠိ လျှောက်။ ရှေ့နောက်မညီ။” ထေ
သမ္ပန်။ ဗန္ဓုသကုဏနတ် (နှောင်ဖွဲ့ အပ်သော
ဌက်တို့ဖြင့် ပူဇော်ရသောနတ်)။

ဗာန်။ ။နိဗ္ဗာန်။ ပရိနိဗ္ဗာန်။
ဘဏ်။ ။ကုမ္ဘဏ်ယက္ခ။ ဘဏ်တိုက်။ ဘဏ္ဍာ။
ဘာန်။ ။ပဋိဘာန် (ထင်မြင်ခြင်း ဥာဏ်ပညာ)။
ဘန်။ ။ခွဲခြမ်းဝေဘန်သည်။ သတ္တရဘန်တောင်။

ဗန်း။ ။ဗန်းမော်မြို့။
ဘမ်း။ ။ဘမ်းဆီးသည်။ ဘမ်းစားသည်။

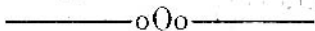
ဗုန်။ ။သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ဗုဒ္ဓ။
ဘုတ်။ ။ဘုတ်ဌက်။ နတ်သုခဘုတ်။ မဟာဘုတ်။

ဗိုလ်။ ။စစ်သည်ဗိုလ်ပါ။ မုဆိုးဗိုလ်ရွာ။ ဗိုလ်ခြေ။
ဟို။ ။ရွှေတိုမြို့။

ဗိပ်။ ။ဗိမ္ဗသာရ (ရွှေပိုင်ရွှေနှစ်နှင့် တူသောမင်း)။
ဗိန်။ ။ဗိန္ဒု (အစက်)။
ဘိန်။ ။အသမ္ဘိန္ဒု (မပြိုမကွဲအမြဲခိုင်မာခြင်း)။

သံ၊ ။လူ့ သံနုတ်သံ၊ သံဗိမာန်၊
သု၊ ။သုဝဏ္ဏသုဗ္ဗိ (သထုံမြို့)။

(ဗန့်၊ ဗျ၊ ဗျူ၊ ဗြ၊ ဗျည်း။ ဗျှင်း။ သွတ်၊ ထိတ်၊ တုန်း၊
ဘျင်း—တို့တွင် မှားယွင်းစေတတ်သော ဆင်တူ စာလုံး
ပေါင်းများကိုအသုံးမပြုချေ။)

မ

မက်၊ ။ခုံမက်သည်၊ တပ်မက်သည်၊ မက်မောသည်၊
အိပ်မက်သည်။
မဂ်၊ ။မဂ်တရား၊ မဂ်လေးပါး။

မည်၊ ။အမည်၊ သွားမည်၊ သွားထိဋ်မည်၊ ကရော်က
မည်ပြုသည်၊ ဤမည်သော၊ အဘယ်မည်သော၊
ဝေဿန္တရာ မင်းကြီး၏ သားတော်သည် ရွှေ
ကွန်ရက်ဖြင့်ခံ၍ သွားသောကြောင့် “ဇာထီ”
မည်၏။

မြီ၊ ။ကြွေးမြီ၊ မြီရှင်မြီစား။
မြည်၊ ။မြည်တန်းသည်၊ တောက်တီးမြည်တွန်သည်၊
အသံမြည်သည်၊ စကားစမြည်ပြောပါဦး။
မျည်၊ ။ဥပါယ်တမျည်။

မည့်။ ။သွားမည့် လာမည့်သူ။ “ကြာကြာဝါးမည့်သွား
အရိုးကြည့်ရှောင်။”

မြည့်။ ။ဆွေးမြည့်သည်။

မဲ။ ။အမဲဟင်းလျာ၊ မဲစာ အရပ်၊ မောင်းမဲသည်။
ရိုက်မဲသည်။

မည်း။ ။မည်းသောအရောင်။ မည်းတော်၊ မည်းလှို
သည်။ ရမည်းသင်းမြို့။

မှ့။ ။မျက်ရည်ခံမှ့။ မှ့ရှင်။ မှ့ မည်းပြောက်ကျား။
မှ့ည့်။ ။အစိမ်းအမှ့ည့်။ နာမည့်မှ့ည့်သည်။ သစ်နက်ရေ
ပုဆိုးဖြင့်ခံသောကြောင့် “ကဏ္ဍာဖိန်” ဟု မှ့ည့်
ခေါ်သည်။ “အပင်မှ့ ကျကြွ၍ မြေ ပြင် သို့
ရောက်သော သရက်ဘီးမှ့ည့် ကဲ့သို့။”

မဒ်။ ။မဒ္ဒိဒေဝီ။ မဒ္ဒရာဇ်ပြည်။

မတ်။ ။မတ်(လင်၏ညီ၊ ညီမ၏လင်)။ ရာဇမတ်။ မှူးမတ်။
မတ်စေ့။ တမတ်။ မြောင့်မတ်။ တည့်မတ်။ မတ်
တတ်ရပ်သည်။

မာသ်။ ။လမာသ်နာမ်။ သမာသ်ပုန်။ အပဋ္ဌာနသမာသ်
နာမ်စား။

- မံ။ ။စိမံသည်။ ပွမ်းမံသည်။ ထပ်မံပြုလုပ်ပါ။
- မန်။ ။သံတမန်။ လူသာမန်။ ငရမန်။ ဆောင်းဟောမန်။
မန်ကျည်းပင်။ ဟနူမန်။ ပန်းမန်ဥယျာဉ်။ ယမန်
နေ့။
- မာန်။ ။မာန်မာန။ ဗိမာန်။ “စောင်းမာန်ပဲ့ဆုံး၊ တော်
ဖြောင့်သုံး၍” “အမျိုးမာန်ဖြင့် ယစ်သည်။”
- မာရ်။ ။မာရ်နတ်။မာရ်ငါးပါး။

-
- မန်း။ ။သမန်းမြက်။ယက်မန်းရည်။မန်းမှုတ်သည်။
 - မာန်း။ ။အညာသမာန်းစေတထိက်။

-
- မွန်း။ ။ရေမွန်းသည်။မွန်းထည့်သည်။ မွန်းနေသည်။
 - မွမ်း။ ။ချိုးမွမ်းခြင်း (ပသံသ) မွမ်းမံ သည်။ သိမ့်သိမ့်
မွမ်းသည်။

-
- မှန်။ ။အမှန်အမှား။ မျက်မှန်။ မှန်ကြေးမုံ။ “ခဲမှန်ဘူး
သည့်စာငယ်” မှန်ကင်း။ဟုတ်မှန်သည်။မှန်မှန်။
အမှန်။

- မှာန်။ ။ဂိမှာန်(နွေကာလ)။

-
- မွန်း။ ။ပျံမွန်းဩဘာ။
 - မွမ်း။ ။သူငါးကိုမွမ်းနေသည်။

၆၈ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

မိတ်။ မိတ်ဆွေ၊ နိမိတ်၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်။

ပိန်။ ၊ ဂေါ်ပိန်ကျောက်။

မိန်။ ၊ သုခမိန်၊ မိန်ရာသီ၊ သမိန်စောထွတ်။

မြိန်။ ၊ စား၍ မြိန်သည်၊ စားမြိန်စာထုပ်

မုက်။ ၊ အာဒါသမုက်မင်း၊ အဋ္ဌမုက်အင်း။

မုန်။ ၊ “ကောင်းကင်သမုန်၊ တောအုပ်မကျန်” သမုဒ္ဒရာ။

မု။ ၊ ဌက်ခတ်မု ဆိုး၊ စေတမု ဆိုး၊ မုချ။

မုတ်။ ၊ တံခါးမုတ်၊ ဆံမုတ်ဆိတ်၊ မုတ်ဆိုးဘို၊ မုတ်ဆိုးမ၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သည်၊ သိမ်သမုတ်သည်။

မုန်။ ၊ မုန်ညင်းပင်၊ လေမုန်တိုင်း၊ အမုန် ယစ်သော ဆင်ပြောင်း။

မုံ။ ၊ မှန်ကြေးမုံ၊ မုံရွာမြို့။

မှုန်။ ၊ မြူမှုန်မြေမှုန်၊ မျက်စိမှုန်သည်။ မှန်တေတေ။

မှုံ။ ၊ ပန်းဝတ်မှုံ။

မို။ ၊ ပိုမိုသည်။ မိုမောက်သည်။

မိုရ်။ ၊ မြင်းမိုရ်တောင်။

ရိုး။ ။ အိမ်၏အရိုး။ ရိုးကာသည်။ မောင်ရိုး။
ရိပ်။ ။ ရိပ်တွင်း။ ရိပ်လင်း။ ရိပ်ကောင်းကင်။ ရိပ်
ရွာသည်။

ခြံ။ ။ တိရစ္ဆာန်အခြံ။ သားခြံ။ ယပ်။ ခြံထူး။
မြည်း။ ။ မြည်းတကောင်။ ဟင်းမြည်းကြည့်ပါ။
မျည်း။ ။ ညောင်းညာငိုက်မျည်းသည်။

မွေ။ ။ အမွေအနှစ်။ ထီးမွေနန်းမွေ။ အမွေရသည်။
မြွေ။ ။ မြွေပါ။ စပါးကြီးမြွေ။ ဝဲလင်းမြွေပင်။

မျှော။ ။ ရေ၌ မျှောသည်။
မြှော။ ။ နှုမြှောစုံမက်သည်။ လူနာမြှောနေသည်။

မျှော်။ ။ ရှုမျှော်သည်။ မျှော်ကြည့်သည်။ ကလေးအစားကို
မျှော်နေသည်။ မျှော်တော်စင်။

မြော်။ ။ မြော်လင်း။ မြော်မြင်။ မြော်ခေါ်။ ဖူးမြော်။ မြော်
တွေး။ မြော်တမ်း။ မြော်ချင့်သည်။

မြဲ။ ။ မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်။
မြန်။ ။ အနှေးအမြန်။ လျင်မြန်စွာ။ ခြေမြန်တော်သား။
မြန်မာပြည်။ မြန်ဆန်သည်။

၇၀ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းသစ်ညွှန်း။

များ။ ။များ။ တို့။ များတို့=ဟူသော ဗဟုဝုဉ်ပစ္စည်း။
အများအနည်း။ ပေါများသည်။

မြား။ ။ပတ္တမြား။ အမြောက်အမြား။ ထိမ်းမြားခြင်း။

ရွား။ ။ငါးရွားချိတ်။ ငါးရွားသည်။ တဖြည်းဖြည်းရွား
ခေါ်ပါ။

မြား။ ။လေးမြား။ အဆိပ်လူးသောမြား။ မြားနှင့်ပစ်
သည်။

မျက်။ ။မျက်စိ။ ကျောက်မျက်ရတနာ။ “ထားပျက်ဝါး
မျက်။” ကွပ်မျက်သည်။ အမျက်ဒေါသ။

မြက်။ ။မြက်ပင်။ ဥာဏ်ထက်မြက်သည်။ တန်မြက်စဉ်း။

မြင်း။ ။မြင်းတကောင်။ မြင်းရိုက်တောင်။ အဟောင်းအ
မြင်း။

မျဉ်း။ ။မျဉ်းတံ။ မျဉ်းဆွဲသားသည်။

မျစ်။ ။ခွန်ဟ်ပျိုမျစ်။

မြစ်။ ။သစ်မြစ်။ မြေးမြစ်။ မြစ်ချောင်း။ တားမြစ်သည်။

မျောက်။ ။မျောက်တိရစ္ဆာန်။ မျောက်သား။ မျောက်သား
တော်။ မျောက်မ-မထားရ။

စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။ ၇၁

မြောက်။ ။မြောက်အ ရပ်။ အမြောက် လက်နက်။ တစ်
မြောက်သည်။ ပြီးမြောက်သည်။ ဝမ်းမြောက်
သည်။ မြောက်အောင် မြောက်ပါ။

မျိုး။ ။အမျိုးမျိုး။မျိုးစေ့စေ့မျိုး။အမျိုးအနွယ်။
မြိုး။ ။မြိုးမြိုးမြက်မြက်။

(မယ်၊ဗူး၊ပွတ်၊ပွတ်၊ပွတ်၊ပွတ်၊ပွန်၊ပွန်း၊ပွန်၊ ပွန်း၊ မှိတ်၊ မိန့်၊
မိန်း၊မှိန်၊မှိန်း၊ မှုတ်၊မုန့်၊မုန်း၊မုန့်၊မုန်း၊မြ၊ခြာ၊ရွာ၊မျှ၊ မြှ၊မြှ၊
မြူး၊မြွေ၊မြွေ၊မြွေး၊မြွေး၊မြ၊မြွေ၊ရွှေ၊မြွေ၊မြွက်၊မြင်၊မြင့်၊
မျှင်၊ မြင့်၊ မျှင်၊ မျှင်၊ မြတ်၊ မြန်း၊မြိတ်၊မြှုပ်၊မြှုပ်၊ မြောက်၊
မြောင်၊မြောင်း၊မြောင်၊မြောင်၊မြှိုက်၊ မြှိုက်၊ မြိုင်၊ မျှို၊ မြှို၊
မျှို၊ မြှို၊မြှို၊မြှို။—တို့တွင်မှားယွင်းစေတတ်သော ဆင်တူ
စာလုံးပေါင်းများကို အသုံးမပြုချေ။)

၀၀၀

ယ - ရ

ယ။ ။ယကြာ၊ယဇုဗေဒင်၊ယဇိုက်ကျမ်း၊ ယဇိုက်ပြာ
ဗိုဟာ၊ ယမုနာဒြစ်၊ ယနေ့၊ ယခု၊ ခယသည်၊
ယုယသည်။

ရ။ ။ကန္တာရ၊ရတု၊ ရကန်၊ ရသေ့ရဟန်း၊ ရနံ့၊ အရ
သာ၊ရထား၊ရေမန်၊ တခုခုရသည်၊ နောင်တရ
သည်၊အားရသည်၊စားရသောက်ရရုံ။

၇၂ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

ယာ။ ။မာယာ။ကြိယာ။ဥယျာဉ်လယ်ယာ။ယာစကား။
ယာဂု။ပစ္စယာ။တုရိယာ။ယာမာနတ်ပြင်။မဟာ
မာယာ။ဣရိယာပုတ်။ ယာယီ။သာယာသည်။
ရာ။ ။အိပ်ရာ။ နေရာ။ ကိန္နရာ။ ရာဟုလာ။အကြောင်း
အရာ။ရာထူး။တာရာ။တရာနှစ်ရာ။ ရာဟုဂြိုဟ်။
ဆရာ။ သံသရာ။ သွားရာလာရာသည်။ သနား
စရာ။ ကဗျာကရာ။

ယာ။ ။ယာယာတဲနန်း။
ရိ။ ။နာရိ။ရှေးအထက်ကာရိ။စာမရိဌက။တနသ်ာရိ။
“မှိုင်းမှုန်ပြာညိုရိမှောင်ဝေ။” ကထိကရိ။ဒေသ
စာရိထွဉ်သည်။
ရည်။ ။မျက်ရည်။နို့ရည်။ ပျားရည်။ ရုပ်ရည်သဏ္ဍာန်။
ရည်ရွယ်သည်။ ရည်စူးသည်။ “ရည်တူမနှုန်း
ရသော။”

ရယ်။ ။ရယ်မောသည်။ ဒရယ်။
ယာယ်။ ။ပရိယာယ်မာယာဖြင့် ဖြားယောင်းသည်။
ရာယ်။ ။ဘေးအန္တရာယ်။

ယု။ ။ယုယသည်။ယုယုယယ။နယုပဒေသ။
ရု။ ။ခရု။ ခရုသင်း။ ဂရုပြုသည်။

ယူ။ ။ယူငင်သည်။ သိမ်းယူသည်။ အယူဝါဒ။ ယူစနာ။
ဂူ။ ။ရှေ့တူဂူ။ ဂူပါရုံ။

ယေး။ ။ယေး။ ခြိတ်။ ထားဝယ်။
ရေး။ ။အရေးအရာ။ အရေး အကြောင်း။ စာရေးစာဆို။
စာရေးသည်။ “စေ့စေ့ထွေး၊ ရေးရေးပေါ်။”

ယဲ့။ ။ယဲ့ယဲ့သာကျန်ဘော့သည် (ပျက်စီးခါနီးပြီ)။
ရဲ့။ ။ကဲ့ရဲ့သည်။ မင်းထိရဲ့လား။

ယော။ ။ရယောစပါး။ ယောလုံချည်။
ရော။ ။ရောဂါ။ ရှေးသရော အခါ။ အရော ဝင်သည်။
ရောနှောသည်။ ရက်ရောသည်။

ယိ။ ။ကမ်းယိလူမျိုး။ ကောင်းကင်ယိ။ ယားယိသည်။
ရိ။ ။အခြံအရံ။ အိမ်နံရံ။ မြွေရံ ပရိသတ်။ ကိုယ်ရံ
တော်သား။ ဝန်းရံသည်။ တခါတရံ။ ရံခါရံခါ။

ယန်။ ။နန်းဝေယန်။ ဝေဇယန္တာနန်း။

ရန်။ ။ရန်သူ။ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံ။ ပန်းရန်။ ရန်တပျိုစာချုပ်။
စားရန် သောက်ရန် ဟူသော ကိတ် ကြိယာ
ပစ္စည်း။ ရန်ဖြစ်သည်။

၇၄ စာထင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

ယာဝ်။ ။ညဦးယာဝ်။သန်းခေါင်ယာဝ်(ဤနေရာ၌ ယံဟူ၍လည်းရေးကြသည်)။

ရာဝ်။ ။အာရာဝ်(နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသောဥယျာဉ်)။

ယား။ ။ယားနား။ လင်မယား။ ယိုးဒယားပြည်။ ဗယားအိတ်(လွယ်အိတ်)။

ရား။ ။ထူးရားတရား။ တရားသူကြီး။ မန္တရား။ ယန္တရားစက်။

ယက်။ ။တယက် တန့်ဆာ။ ဝဲယက်။ လက်ယက်ဆဲတွင်း။ ယောက်ယက်ခတ်သည်။ လှယက်သည်။

ရက်။ ။နေ့ရက်။ ရက်ကန်း။ သေအရက်။ သရက်ပင်။ တောင်းဖျာရက်သည်။ ရုတ်တရက်။ ရက်စက်သည်။

ယွက်။ ။ကျမ်းယွက်သည်။

ရွက်။ ။စာရွက်။ သစ်ရွက်။ နားရွက်။ ရွက်တိုင်။ ရွက်ဆောင်သည်။ ခေါင်းနှင့် ရွက်သည်။

ယင်။ ။ယင်ကောင်။ ယင်သွား။ တန့်ဆာဆင်ယင်သည်။ ပွဲသတင်ဆင်ယင်ကျင်းပသည်။

ယဉ်။ ။ရေအယဉ်။ ယဉ်ကျေးသည်။

ယာဉ်။ ။ ဝေါယာဉ်။ ဓမ္မယာဉ်။ ဓမ္မညးယာဉ်။ မိမိတို့ ခြေ
ဖြင့်သာလျှင်ယာဉ်ရှိကုန်သည်။

ယျာဉ်။ ။ ဥယျာဉ်။ ရတနာမဇ္ဈဥယျာဉ်။
ရင်။ ။ ရင်ပတ်။ ရှင်ဘုရင်။ ကရင်။ စီရင်သည်။

ယင်း။ ။ ဤသည်။ ထို။ ဟို။ ယင်း။ ။ ၎င်း။ ယင်းသို့ဖြစ်၍။
ယင်းသို့ ဖြစ်သော ကြောင့်။ ယင်းသို့ သော
အကြောင်း။

ယဉ်း။ ။ ခဲယဉ်းသည်။ အနာယဉ်းသည်။
ရင်း။ ။ စာရင်းအင်း။ အရင်းအမြတ်။ အရင်းအနှီး။ ဆွေ
မျိုးရင်းချာ။ “ငါ၏ သည်းရင်း၊ သိဇ္ဈည်းမင်း”။
ဆိုလိုရင်း။ ရုန်းရင်းခတ်။

ယွင်း။ ။ မှားယွင်းသည်။ ချွတ်ယွင်းသည်။ ယွင်းယိုသည်။
ရွင်း။ ။ တူရွင်းတံချူ။

ယှဉ်။ ။ ယှဉ်တွဲ သည်။ ယှဉ်နေသည်။ စပ်ယှဉ်သည်။
ယှဉ်ပြိုင်သည်။ နှိုင်းယှဉ်သည်။

ရှင်။ ။ အရှင်။ ရှင်ဘုရင်။ “ရှင်ဖျက်စာစာ”။ အသက်ရှင်
သည်။ “ရှင်” ဟုထူးခြင်း၊ ပြောခြင်း။

ရှင်္ဂ။ ။ စာရေးအစီရင်ခံပါသည်ရှင်္ဂ။

၇၆ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

ရှဉ့်။ ။ရှဉ့်တိရစ္ဆာန်။ ငါးရှဉ့်။

ရှင်း။ ။ရှင်းလင်းသည်။ ကင်းရှင်းသည်။ လွတ်ရှင်းသည်။
ရှဉ်း။ ။ကျွဲတရှဉ်း။ နွားတရှဉ်း။

ယစ်။ ။မူးယစ်သည်။ ယစ်မျိုး။ အမျိုးမာန်ဖြင့်ယစ်သည်။
ယစ်။ ။ယစ်ပူဇော်သည်။
ရစ်။ ။ရစ်ဘ။ ရစ်မ။ ပရစ်။ အရစ်။ ပစ္စန္ဒရစ်။ ရစ်ပတ်
သည်။

ရာဇ်။ ။ဇကရာဇ်။ ပဒေသရာဇ်။ ကထိက်ရာဇ်။ ကာသိ
ကရာဇ်။

ယည်။ ။နိဿယည်း (နိဿျည်း)။

ရိုး။ ။အရိုး။ ဦးရိုး။ မရိုး။ ရိုးတီးရားတား။ ခရိုးမြှောင်။
ခရိုးထွေ။

ရည်း။ ။အရိုးစရည်း။ ရည်းစား။

ရှည်။ ။အတိုအရှည်။ တာရှည်သည်။ ရှည်လျားသည်။
ရှယ်။ ။ရက်ကန်းရှယ်သည်။

ယတ်။ ။ပရိယတ်။

ယပ်။ ။ယပ်တောင်ယပ်သည်။ လက်ယပ်သည်။

ရဋ္ဌ။ ။တေရဋ္ဌမင်း။
 ရတ်။ ။နဝရတ်ကိုးပါး။
 ရပ်။ ။အရပ်ဒေသ။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး။ စရပ်။ ရပ်ဆိုင်း
 သည်။ ရပ်တန့်သည်။
 ရသ်။ ။တေရသ်(တဆယ့်သုံးခု)။

ရွတ်။ ။ရွတ်ဆိုသည်။ ရွတ်ဘတ်သည်။ ရေရွတ်သည်။
 အမာရွတ်။ အမဲရွတ်။
 ရွပ်။ ။ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့။ ဒရွပ်ဆွဲသည်။ လူရွပ်လူပေ။

ယမ်း။ ။ခဲယမ်းဖီးကျောက်။ နှုတ်ကယောင်ယမ်းသည်။
 ဆွဲယမ်းသည်။ ယမ်းမြဲမြို့။
 ရန်း။ ။စောင်ရန်း။ လက်ရန်း။ စတုရန်း။ ခေါင်ရန်းပွင့်။
 ရမ်း။ ။ခရမ်းပင်။ လူသရမ်း။ ကိုယ်လက် ရောင်ရမ်း
 သည်။ ရမ်းဆသည်။ ရော်ရမ်းသည်။ ပရမ်းပ
 တာ။

ရွန့်။ ။တွန့်ရရွန့်(အတွန့်များစွာ)။
 ရှိ။ ။ကြောက်ရွံ့သည်။ ထိတ်ထိတ်ရွံ့ရွံ့။

ယွန်း။ ။“နေ့စက်ရှင် ဂေါယာန်ကျွန်းကို ယွန်းချေပေါ့
 လေး။”

ယွမ်း။ ။စောယွမ်းမင်း။

စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးဒဿိန်းလမ်းညွှန်။ ၇၉

ရုပ်။ ။ အရုပ်၊ ရုပ်သေး၊ ရုပ်တရား၊ တရုပ်၊ ရုပ်တွက်
ခြင်း။

ရုတ်။ ။ “ဝါစာဖရုတ်နှင့် ကြမ်းကြုတ်သည့်သူကို။”

ရှုတ်။ ။ ရှုတ်ချသည်။ တရှုတ်ရှုတ်ငိုသည်။

ရှုပ်။ ။ ရှုပ်ထွေးသည်။ နမ်းရှုပ်သည်။ နှုပ်ရှုပ်သည်။
အရှုပ်အရှင်း။

ယောက်။ ။ လူ တယောက်၊ ယောက်ဖ၊ ယောက်မ၊
ယောက်ျား။ ယောက်ယက်ခတ်သည်။

ရောက်။ ။ သွားရောက်သည်။ လာရောက်သည်။ ရက်
ဖောက်ရောက်သည်။

ယောင်။ ။ အယောင်ဆောင်သည်။ ယောင်၍ အော်သည်။
လူယောင်ယောင်။ ယောင်ပေပေ။

ရောင်။ ။ အရောင်အဆင်း။ “ဒီးရောင်၊ လရောင်၊ နေအ
အရောင်၊ ဥာဏ်ရောင်လွှမ်းခြိုး” ဝမ်းဖောရောင်
သည်။ ကိုယ်လက်ရောင်သည်။

ယောင်း။ ။ ဘယောင်းတိုင်း၊ သစ်ယောင်း၊ ဝါးယောင်း၊ ဖြား
ယောင်းသည်။

ရောင်း။ ။ အရောင်းအဝယ်၊ ဈေးရောင်းသည်။

ပိုင်။ ။ ယိမ်းပိုင်သည်။
ရိုင်။ ။ နုတ်ခရိုင်၊ ထီးခရိုင်၊ ရိုင်ပတ်။
ရိုဏ်။ ။ ဓမ္မကရိုဏ်(ရေစစ်)။

ပိုင်း။ ။ ပိုင်းပင်းကူညီသည်။
ရိုင်း။ ။ အယဉ်အရိုင်း၊ ရိုင်းစိုင်းသည်။ မိုက်ရိုင်းသည်။
“နှုတ်ရိုင်းဝော်ကား၊ မပြောငြားနှင့်။”
ရိုဏ်း။ ။ ဋ္ဌာန်ကရိုဏ်း၊ ဗျာကရိုဏ်း။

ယို။ ။ ယွင်းယိုသည်။ ယိုစီးသည်။ ယိုသနပ်။
ရို။ ။ ရိုသေသည်။ ဖျပ်ဝပ်ရိုကျိုး၊ ဖရိုဖရဲ။

ယို။ ။ ယို၊ ယို၊ ထိုင်သည်။ မခို၊ တယို။
ရို။ ။ ကရို၊ ချိုးသည်။ “ရို၊ ရို။” ဟု နွားကိုခေါ်သည်။

ယိုး။ ။ ယိုးစွပ်သည်။ ယိုးဒယားပြည်။
ရိုး။ ။ အရိုး၊ လူရိုး၊ လူကောင်း၊ ရိုးရာ၊ အမျိုးအရိုး၊ ဆေးရိုး၊ ကောက်ရိုး၊ မြို့ရိုး၊ ရိုးသားဖြောင့်မတ်သည်။

ယုန်။ ။ ယုန်တကောင်၊ နယုန်လ၊ လင်းယုန်ဌာန်။
ယုံ။ ။ ယုံကြည်သည်။
ရုဏ်။ ။ ဥဒါဟရုဏ်၊ နေအရုဏ်။

ထိ။ ။ ကပ္ပသီ၊ ဝေသာသီ၊ အသီ၊ ဇယား၊ သီဆယ်သည်၊
ပွေလီသည်၊ ကလီ၊ ကမာ၊ ပလီ၊ ပလော။

လည်။ ။ လည်ပတ်သည်။ နားလည်သည်။ ထွဋ်လည်
သည်။ ကျင်လည်သည်။ လိမ်လည်သည်။ လည်
ချောင်း၊ လည်ပင်း၊ ချာချာလည်။ ပတ်ပတ်သည်။

လယ်။ ။ အလယ်ဗဟို။ ပင်လယ်။ လယ်ယာ။

လီး။ ။ ဆဲဆိုသောစကား။

လည်း။ ။ သော်လည်း။ ငြားသော်လည်း။ သော်လည်း
ကောင်း။ ဆည်းလည်း။ တော်လည်းသည်။ လူး
လည်းသည်။

လဲ။ ။ သစ်ပင်လဲသည်။ လဲထွယ်သည်။ 'ပုလဲ။ လဲဝါ
ဂွမ်း။ တင်လဲ။

လု။ ။ လုယူသည်။ အလုအယက်။ လုယက်သည်။ လု
လင်။

လူ။ ။ လူငြည်။ "သုံးလူရှင်ပင်၊ ကျွန်တို့ထိပ်တင်။"

ဠု။ ။ ဝေဠုဝန်ကျောင်း။ ကာဠုဒါယီသေရ်။

ဇှို။ ။ ကြိုဇှိုသည်။ ဇှိုဇှိုကင်းကင်း။

ဇှို။ ။ ရှုဇှိုအမည်။

ထူး။ ။ ထူးမြတ်သည်။ လက်သည်းထူးထား။

ထွင်း။ ။ တန်မြက်ထွင်းသည်။ ထွင်းတစ်။

လတ်။ ။ အလတ် စား။ အယုတ် အလတ်။ အရှင်လတ်
လတ်။ ညီ အသတ်။ လတ်လတ် ဆတ်ဆတ်။
ပျတ်ပျတ် လတ်လတ်။ လတ်တလော။ လမ်းခု
လတ်။ အသားလတ်သည်။ လတ်သော်။

လန်။ ။ ဂဏန်းရလန်။

လပ်။ ။ ကလပ်။ ကြာကလပ်။ တခုလပ်။ ထန်းပလပ်။
လစ်လပ်သည်။ လွပ်လပ်သည်။ ပလပ် သည်။
ကြားလပ်သည်။

လပ်။ ။ ရုပ်ကလပ် (ရုပ်အပေါင်းအစု)။

လာဘ်။ ။ လာဘ်လာဘ။

လန်။ ။ ကော့လန်သည်။ ထွန်၍လန်သည်။ နှုတ်ခန်းလန်
သည်။ ကလန်ကဆန်။

လာန်။ ။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်။

လံ။ ။ အလံ။ တလံ။ ဝလံ။ ဝိုင်းဖလံ။ အောင်လံ။ လေးလံ
သည့် ဝေးလံသည်။ လိုက်လံသည်။

လမ်။ ။ အလမ္ဘာပတ်သမား။

လန်း။ ။ ရှင်လန်းသည်။ ဖွင့်လန်းသည်။ စိမ်းလန်းသည်။

လမ်း။ ။ ပွဲလမ်း။ လမ်းခရီး။ စွဲလမ်းသည်။ စကားကြောင်းလမ်းသည်။

လွန်။ ။ လွန်ကဲသည်။ ကျူးလွန်သည်။ ကြိုးလွန်။ တမလွန်အဝ။

လွံ။ ။ ဝွန်ပလွံပင်။

လွန်း။ ။ လွန်းကြင်ငှက်။ ရက်ကန်းရက်သောလွန်း။ ကြိုးတလွန်း။ ကြိုးလွန်းပတ်လွန်းသည်။

လွမ်း။ ။ လွမ်းတွတ်သည်။ အလွမ်းအစွေး။

ထွန်။ ။ တော်ထွန်သည်။ မှော်ထွန်သည်။ အပြန်အထွန်။

ထုံ။ ။ ထုံတံ။

ထွန်း။ ။ နေပူထွန်း။

ထွမ်း။ ။ ထွမ်း၍ယူပါ။ ခြေထွမ်း။ အတမ်းအထွမ်း။ ခပ်ထွမ်းထွမ်း။

ထိဋ္ဌ။ ။ ဝါစာသိထိဋ္ဌ(စကားပြေပြစ်ခြင်း)။

ထိပ်။ ။ ထိပ်စာကောင်။ အင်္ဂလိပ်။ ထိပ်စု။ သထိပ်။ ဆေးထိပ်ထိပ်သည်။ အထည်အထိပ်။

စိင်။ ။လိင်လေးမျိုး။လိင်ဆယ်ပါး။လိင်ပြန်သည်။

လိန်။ ။မိလိန္ဒမင်း။ သင်္ဘောမာလိန်။

လိန်း။ ။ကလိန်းကလက်။

လိမ်း။ ။လိမ်းကျသည်။ မြူအလိမ်းလိမ်း။

လုတ်။ ။ခလုတ်ဆူးငြောင့်။ “ခလုတ်ထိမှ အမိတသဉ်”။
လုတ်လုတ်လဲ့လဲ့။

လုပ်။ ။အလုပ်အကိုင်။ “ထမင်းတလုပ်၊ တုတ်တချက်”။
ကိုယ်လုပ်မောင်းမ။ အမှုလုပ်ကျွန်။ ဟန်လုပ်
သည်။

ဇွန်။ ။ဂဇွန်။ ဂဇွန်နေ့။

လုံ။ ။လုံခြုံသည်။ အနှံ့လုံ။ ပဋိလုံ။ ဝတ်လုံ။ ဝတ်လုံ
အင်္ကျီ။ လုံချည်။

လုမ်။ ။လုမ္ဗိုနီဥယျာဉ်။

ဇွန်။ ။ဂဇွန်(ဂဇွန်၏)လက်သည်း။

လုံ။ ။လုံ့လဝိရိယ။ လုံ့လပြုသည်။

လိုင်။ ။နွားနို့မလိုင်။

လိုက်။ ။လိုက်သူ။

ဝပ်။ ။သေဝပ်။ယျပ်ဝပ်။ပြားပြားဝပ်။ ငြိမ်ဝပ်။ ကိန်းဝပ်သည်။ဝပ်နေသည်။

ဝဏ်။ ။ဥပလဝဏ်။သုဝဏ်။ဝေဿဝဏ်။

ဝန်။ ။တဝန်။ကိုယ်ဝန်။ဝန်ထုပ်။ဝေဠုဝန်။ထိလဝန်။ပညာဝန်။ဇေတဝန်။ နန္ဒဝန်။ မြို့ဝန်။ အခွန်ဝန်။ဝန်ထောက်။ ဝန်ခံသည်။

ဝံ။ ။လူဝံ။ဝက်ဝံ။ဝှံကြွယ်။ ဝံပုသွေ။

ဝန့်။ ။ဝန့်(ဝန်၏)။မြို့ဝန့်စာ(မြို့ဝန်၏စာ)။

ဝံ့။ ။ရဲဝံ့သည်။ဝံ့စားသည်။ပြိုဝံ့။မပြိုဝံ့။

ဝန်း။ ။စက်ဝန်း။နေဝန်း။လဝန်း။ခန်းပိုင်းသည်။ ဝန်းရံသည်။ကျယ်ဝန်းသည်။အပိုင်းအစန်း။ ပတ်ဝန်းကျင်။

ဝမ်း။ ။ကျောဝမ်း။ ဝမ်းဗား။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။

၅န်း။ ။ကမ္ဘာတ၅န်းလုံး။

၅မ်း။ ။မြစ်၅မ်း။တောင်၅မ်း။ မြစ်ကြီး၅မ်း။

ဗက်။ ။ကရပိက်ဗက်။ကရပိက်ဘောင်။

ပိ၏။ ။ပိဇ္ဇာ။

၈၈ စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

ဝိပ်၊ ။ဝိပ္ပတ္တိစက်။

ဝုစ်၊ ။ဧကဝုစ်၊ဗဟုဝုစ်။ သဒ္ဓါဝေဝုစ်။

ဝုတ်၊ ။တဂါဝုတ်။ဝုတ်ဝုတ်(စက်သံ)။

ဝုန်၊ ။ဝယဝုန္တိ ဝုဏာဝုန္တိ။

ဝုဏ်၊ ။ပရိဝုဏ်။

ဝုန်၊ ။မိဂဒါဝုန်၊ မဟာဝုန်။

(ဝိန်၊ဝိန်း၊ဝုန်း—တို့တွင်မှားယွင်းစေတတ်သောသင်တူ စာလုံးပေါင်းများကို အသုံးမပြုချေ။)

— ၀၀၀ —

သ

သိ။ ။အသိအလိမ္မာ၊ သိကြား၊ ကြားသိသည်။ တတ် သိသည်။ကသိကအောက်။ ပျက်သိသိ။

သည့်။ ။“စီးသည့်ရေ၊ ဆည်သည့် ကန်သင်း”(သည့်— သော)။

သိ။ ။သိလ၊ ရာသီဥတု၊ သိပေါမင်း၊ သိတာရေ၊ သိ ချင်း၊ သိဟိုင့်ကျွန်း၊ သိကုံးသည်၊ သိသွားသည်၊ ဖားဖားသိသိ၊ သိသိဝေဝေ။

သည်။ ။ သွားသည်။ လာသည်။ ဈေးသည်။ အသည်သား။
ဆတ္တသည်။ ခဝါသည်။ ကချေသည်။ ဧည့်သည်။
ဤသည်။

သီး။ ။ လက်သီးဆုပ်။ နှုတ်သီး။ နှာသီးဖျား။ အသီး၊ သီး
သည်။ အသီးသီး။ အဝဝ။ အသီးအခြား။ တသီး
တဖုံ။ ကြက်သီးထသည်။ သီးသန့်ထားသည်။

သည်း။ ။ ခြေသည်း။ လက်သည်း။ ကသည်း လူမျိုး။
အသည်းနှလုံး။ သည်းခြေ။ အယူသည်းသည်။
သည်းညည်းခံသည်။ သည်းထန်စွာ။ သိပ်သိပ်
သည်းသည်း။

သစ်။ ။ အဟောင်းအသစ်။ သစ္စာ။ သစ်ပင်။ ကျားသစ်။
သစ်။ ။ နိသစ်တင်။
သေဋ္ဌ။ ။ မြေကြီးသေဋ္ဌနင်း။
သေတ်။ ။ သေတ္တာတလုံးစယ်ခဲ့ပါ။

သာန်။ ။ ပြာသာန်။

သတ်။ ။ သတ်ပုံသတ်ညွှန်။ ပရိသတ်။ ဓမ္မသတ်။ သမ
သတ်။ ခတ်သတ္တ။ သတ္တဝါ။ သတ်ဖြတ်သည်။
လက်ငွေသတ်သည်။ အစသတ်သည်။ ကတ်
ကတ်သတ်သတ်။ သေသေ သတ်သတ်။

၉၀ စာသင်သား သို့၏ မြန်မာစာသုံးပေါင်းလမ်းညွှန်။

သပ်။ ။ လာဘ်သပ် ပကာ။ သပ်ရိုက်သည်။ ဝွတ်သပ်
သည်။ စမ်းသပ်သည်။ သုံးသပ်သည်။

သွတ်။ ။ သွတ်သွင်းသည်။ ဖက်သွတ်ရေ။
သွပ်။ ။ သွပ်ပြား။ ရှူးသွပ်သည်။ ပေါသွပ်သွင်း။

သန်။ ။ သန်လျက်။ သန်ကောင်။ သန်စွမ်းသည်။ ထက်
သန်သည်။ သန်ဘက်ခါ။ သန်သန်မြန် မြန်။ မစွမ်း
မသန်။ သန္တိုဋ္ဌာန်ချသည်။

သံ။ ။ အသံ။ မောင်းမဒိသံ။ အာသံပြည်။ သံသရာ။
သံတမန်။ သံသတ္တု။ စောလူးမင်းစီးတော်ဆင်
သံမြင်စွာ။

သမ်။ ။ ငှေ့သမ္ပန်။ သမ္ပန်ပါဠိလျှောက်။
သာန်။ ။ သုသာန် (တစ်ပြင် - သန့်ရှင်း)။

သန့်။ ။ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်ခြင်း။ သီးသန့် ထားသည်။
သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်။

သံ။ ။ ရယ်သံသံ သံ ကြားရသည်။

သန်း။ ။ သန်းတကောင်။ သန်းခေါင်။ လက်သန်း။ သိန်း
သန်း။ ကူးသန်းသည်။ ကုန်ကူးသန်းသည်။

သမ်း။ ။ အိပ်ချင်၍ သမ်းသည်။

သွန်။ ။ကြက်သွန်။ သွန်သင်သည်။ သွန်လောင်းသည်။
သွံ။ ။သွေးသွံသည်။ ပေါ့သွံသွံ။

သွန်း။ ။ဘိသိက်သွန်းသည်။ ပုံသွန်းသည်။ သွန်းလောင်းသည်။ ရေသွန်းပွဲ။ သွန်းသံ။
သွမ်း။ ။ဆိုးသွမ်းသည်။ သော့သွမ်းသည်။

သိက်။ ။ဘိသိက်။ စေတသိက်။
သိန်။ ။သိန္ဓတ်မင်း။ ခနဲသိဋ္ဌိ။
သိပ်။ ။မွတ်သိပ်သည်။ သိပ်နယ်သည်။ သိပ်သည်းသည်။ ကလေးသိပ်သည်။ သုတသိပ္ပ။ သိပ္ပကျောင်း။

သိင်။ ။သိင်္ဂိနိက်ရွှေ။
သိန်။ ။သိန်ရာထိ(ဝါခေါင်လ)။ ရှင်နာဂသိန်။
သိမ်။ ။သိမ်ဒါယကာ။ ဂုဏ်သိမ်။ သေးသိမ်သည်။ သိမ်ငယ်သည်။ သိမ်မွေ့သည်။ သိမ်ဖျင်းသည်။ ခြေလက်သိမ်နေသည်။

သိန်း။ ။သိန်းသန်း။ သိန်း(သေနက)အမတ်။ သိန်းဗိုလ်ကြွန်း။

သိမ်း။ ။ သိမ်းဖို၊ သိမ်းဆည်းသည်။ သိမ်း ယူသည်။
သိမ်းပိုက်သည်။ ရုပ် သိမ်းသည်။ ထိန်းသိမ်း
သည်။

သုက်။ ။ သုက်သွေး၊ သုက်ရည်။
သုတ်။ ။ သုတ်ဝိနည်း၊ မင်္ဂလသုတ်၊ လက်သုတ်ပုဂံ၊ ထိုး
သုတ်သည်။ သုတ်သင်သည်။ သုတ်လိမ်းသည်။
တသုတ်နှစ်သုတ်၊ နတ်သုခသုတ်၊ သုတ်သုတ်။
သုဒ္ဓါ။ ။ သုဒ္ဓောဒနမင်းကြီး။
သုပင်။ ။ သင်္ဘောသီးလက်သုင်၊ လက်သုင်သုင်စမ်းပါ။

သုန်။ ။ မြေဝသုန်၊ သုန်မှုန်နေသည်။
သုံ။ ။ ဥဿု(အလုံးစုံ=အကြွင်းမရှိ)။

သုဉ်း။ ။ အကြွင်းမရှိသုဉ်းသည်(သုဉ်းသာ ကျန်သည်)။
သုန်း။ ။ ဝါးသုန်းသည်၊ လှူမျိုးသုန်းသည်(အများအပြား
ဝေသည်)။
သုံး။ ။ သုံးဆယ်သုံး၊ သုံးစွဲသည်။ သုံးဆောင်သည်။ သိ
တင်းသုံးသည်။ စောင့်သုံးသည်။ အသုံးအနှုန်း။

သိုင်း။ ။ ငါးသိုင်းချောင်း၊ သိုင်းမြို့သည်။ အသိုင်းအဝိုင်း။
သိုဏ်း။ ။ ကသိုဏ်းဆယ်ပါး၊ ကသိုဏ်းရှုသည်။

သို။ ။ ပြာသိုလ၊ သိုသိပ်သည်။ ထားသိုသည်။ သို၅က်
သည်။

သိုလ်။ ။ ကုသိုလ်။ အကုသိုလ်။ တက္ကသိုလ်။

(ထဲ။ သဲ။ သယ်။ သိမ်း။ သုံး။ - တို့တွင် မှားယွင်းစေတတ်
သောဆင်တူစာလုံးပေါင်းများကို အသုံးမပြုချေ။)

— ၀၀၀ —

ဟ

ဟတ်။ ။ ချားရဟတ်။

ဟပ်။ ။ ငိုးဟပ်။ စပ်ဟပ်သည်။ ခွေးဟပ်သည်။

ဟာန်။ ။ ပဟာန် (ပယ်ခြင်း)။ တဒင်္ဂပဟာန်။

ဟန်။ ။ “ဟန်ကုယ်တို့” ဟန်ဆောင်သည်။ ဟန်လုပ်
သည်။

ဟံ။ ။ သောဘဝဝါဏ္ဍတိပိအရဟံ။ ရှင်အရဟံ။

ဟန်း။ ။ ရဟန်း။ ရဟန္တာ။ ရဟန္တာမ။

ဟင်း။ ။ “အဟင်း” ဟု အသံမြို့ခြင်း။

ဟိတ်။ ။ ဂူရောဟိတ်။ ဟိတ်ခြောက်ပါး။ အဟိတ်စိတ်။
နိဂ္ဂဟိတ်။ ဟိတ် (ဂုဏ်) ထုတ်သည်။ ဟိတ်သမ္ပန္နိ။

ဟိန်။ ။ ဗဟိန္ဒုလ်ဗျာနိ။

၉၄ စာထင်သာတို့၏ မြန်မာစာဝမ်းပေါင်းလမ်းညွှန်။

ဟုန်း။ ။ကျားဟုန်းသည်။ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်သည်။
ဟိုး။ ။သံဝဟိုးဝုံး (ကြိုးဝါးသည်)။ ဟိုးနတ်။

ဟိုရ်။ ။ပဟိုရ်စည်။
ဟိုဋ္ဌ။ ။ထိဟိုဋ္ဌကျွန်း။
ဟို။ ။ဗဟို (အလင်္ကာချက်)။ ဥဒဟို။ ထို။ ဟို။

(ဟိ။ ဟိ။ ဟီး။ ဟန့်။ ဟိန့်။ ဟိန်း။ ဟုတ်။ ဟုန်-တို့တွင်
မှားယွင်းစေတတ်သောဆင်တူစာလုံးပေါင်းများကို အသုံး
မပြုချေ။)

— ၀၀၀ —

အ

အိ။ ။တယ်အိ။ ညာအိ။ အိ၍ကျသည်။ ပျော့အိသည်။
အိပြီးတောင်။

၏။ ။သူ၏စာအုပ်။ စား၏။ သွား၏။ ဘစား၏။

ဣ။ ။ဣတိဝါစနသမ္ပန္န။ ဣသျှဗေဒင်။ ဣတလိပြည်။
ဣရိယာပုတ်။

ဧည့်။ ။ဧည့်သည်။ ဧည့်ပရိသတ်။ ဧည့်ခံသည်။

အဲ။ ။အသံအဲ တဲ့တဲ့နေသည်။

အိ။ ။အခိပ့် အအိ။ ကိုယ်လက် အိသာ ကျန်းမာ
သည်။ ထည်းအိဝံ။ မအိမသာ။

အဦး။ ။ “အဦး” ဟု ဆိုခြင်း။

အဋ္ဌ။ ။ အဋ္ဌ(ရှစ်)။ အဋ္ဌမတန်း။

အပ်။ ။ ပြုအပ် (သင့်)သည်။ အပ်တစင်း။ အပ်နှံထားသည်။ တပ်အပ်လေချာစွာ။ မောင်ရွှေအပ်။

အွတ်။ ။ “အွတ်အွတ်” ဟု ကြက်တွန်ခြင်း။

ဩဝပ်။ ။ ဟိရိဩတ္တပ်။ ဩတ္တပ္ပ။

အန်။ ။ အော့အန်သည်။ ကြောအန်ကစားသည်။ အန်ဆာ။

အံ။ ။ စားပွဲအံ။ အံသွား။ အံတူသည်။ အံအားသင့်နေသည်။

အိတ်။ ။ ဆန်အိတ်။ စပါးအိတ်။ ဗယားအိတ် (လွယ်အိတ်)။

အိပ်။ ။ အိပ်သည်။ ဝင်းသင်းအိပ်ဖန်။ အအိပ်အနေ။

အိုတ်။ ။ “အိုတ်ဝက်” ။ နီဒီဝက် ။ အိုတ်လိင်။

အိုဒ်။ ။ တန်ခိုးအိုတ်ပီတ်။

အိန်။ ။ စောလကွန်းအိန်အမတ်။

အိမ်။ ။ အိမ်တဆောင်။ နှောင်အိမ်။ အိမ်မြှောင်။ အိမ်ထောင်ပြုသည်။ နေ(လ)အိမ်ဖွဲ့သည်။

စာသင်သားတို့၏ မြန်မာစာလုံးပေါင်းလမ်းညွှန်၊ ၉၅

- ဣနိ။ ။ဣန္ဒြေ။
-
- ဥစ်။ ။ဥစ္စပစ္စည်း။ ဥစ္စ(မြင့်မြင်း)။
- အုတ်။ ။အုတ်ခဲ။ အုတ်ကြွပ်။ သောသော အုတ် အုတ်။
အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်။ မန္တဝန် ခုနစ်အုတ်။
- အုပ်။ ။အုပ်ရှစ်သိး။ အအုပ်အရ။ ဖိတ်အုပ်။ ကုလား
အုပ်။ ဖုံးအုပ်သည်။ အုပ်စိုးသည်။ အုပ်ထိန်း
သည်။ လက်အုပ်ချီသည်။
- ဥ။ ။ဥဩဝဂ္ဂ။
-
- အုံ။ ။ပျားအုံ။ နားအုံ။ တံအုံ ကနွား။ ယင်အုံသည်။
ခေါင်းအုံသည်။ ဆေးအုံပါ။
- ဥုံ။ ။ဥုံ-ဟုမန်းမှုတ်ခြင်း။
-
- အုန်း။ ။အုန်းပင်။ “အုန်းအုန်း” ဟု မြည်သံ။
- အုံး။ ။ခေါင်းအုံး။ မြိအုံး။ “မီးအုံးသောကြိုင်ညွန့်ကဲ့သို့”။

(ဥ၊ အူ၊ ဦး၊ အုံ၊ အင်း၊ အိပ်။ အုံ - တို့တွင် မှားယွင်းစေ
တတ်သော ဆင်တူ စာလုံးပေါင်းများကို အသုံးမပြုချေ။)

ဆရာတို့အား အကြံပေးချက်။

မြန်မာစာလုံးပေါင်းသည် အဓိပ္ပာယ်ကို လိုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဘတ်ရှုသော အသံကို လိုက်၍သော်လည်းကောင်း။ တခါတရံထူးခြားသော ရေးထုံးရေးနည်းကိုလိုက်၍သော်လည်းကောင်းမှားယွင်းတတ်၏။ မှားယွင်းချက်များကို ဆရာတို့ကသတိနှင့်ဆင်ခြင်၍။ အခါနေရာနှင့်လျော်စွာ အဘယ်ကြောင့်မှားယွင်းကြောင်း၊ အဘယ်ကဲ့သို့မှန်ကန်စွာ ရေးသားရမည့် အကြောင်းတို့ကို။ တပည့်တို့အား ထုတ်တော်ပြောဆိုပြီးနောက်။ သေချာစွာ မှတ်သားထားစေရာသည်။

ကဲ့-ခဲ။ ။ ဤစကားနှစ်ရပ်ကို ကြိယာနှင့်တွဲသုံးသော အခါ လွန်စွာမှားယွင်းလေ့ရှိ၏။ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းကား- ကဲ့-ကို၊ နှိုင်းယှဉ်ရာ၊ ဥပမာပြရာ၌ သုံးကြောင်း၊ ခဲ ကို၊ တစ်တရာပြုခဲဖြစ်ခဲ၊ သို့မဟုတ်၊ ပြုလတ် ဖြစ်လတ်သော အကြောင်းကို ပြရာ၌ သုံးကြောင်းကို မသိသော ကြောင့် ဖြစ်ရာ၏။ ဥဒါဟရုဏ်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လေ-မောင်မင်း။ သူကြီးစား သကဲ့သို့ ကြီးစားပါ။ ထိုသို့ ကြီးစား ခဲလျှင် စာမေးပွဲကိုရချအောင် မြင်မည်သာတည်း။

ကြင်နာ-ကျင်နာ(နာကျင်)။ ။ ဟူသောစကားနှစ်ရပ်ကို မှားယွင်းခြင်း ပြုလေ့ ရှိပြန်၏။ အကြောင်းကို ရှာသော်-

ကြင်နာ-ကို, သနားကရုဏာရှိကြောင်း။ ကျင်နာ(နာကျင်) ကို, တစ်စုံတစ်ခုကို ထိခိုက်၍ နာအောင် ကျင် အောင် ပြုကြောင်းတို့အသုံးပြုသည်ကိုမထိ၍ မှားယွင်းဟန်ရှိ၏- ဥဒါဟရုဏ်ကို စဉ်းစားလေ-သူတပါးကို သနားကြင်နာ ရာ၏။ ကျင်နာ(နာကျင်)အောင်မနှိပ်စက်ရာ။

မျှော်-မြော်။ ။တို့ကိုအသုံးပြုရာ၌မှားယွင်းတတ်ပြန်၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်-မျှော်-သည်(မျက်စိဖြင့် စိုက်၍ ကြည့်ခြင်း)။ မြော်-သည်ဥာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ကြည့်ခြင်း)၌ သုံးကြောင်းကိုမထိသောကြောင့်ပင်ဖြစ်ရာ၏-ဥဒါဟရုဏ် ကို ရှုကြည့်လေ-ဦးမင်း, ဦးမင်းလာမည်ဆို၍ ကျွန်တော် အိမ်ရှေ့က မျှော်နေသည်။ ကျွန်တော် ယခုနှစ် စာမေးပွဲ၌ ပဋ္ဌမဆုရမည်ဟု မြော်လင့်ပါသည်။

ပဟိုရ်-ဗဟို။ ။တို့၏အသုံးကို မှားတတ်ကြပြန်၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား-ပဟိုရ် သည် (ပဟရ-တီးခတ်ခြင်း)။ ဗဟို သည်(အလယ်)ဖြစ်ကြောင်းကို မထိ သောကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်-ဥဒါဟရုဏ်ကို ဝရုပြုလေ- ပဟိုရ်စည်သည် နန်းတော်၏ ဗဟိုလယ်၌ရှိ၏။

ဥစ္စာစီးပွား။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ။ ။ထိုင်းတံဖိုး။ ထည်း ထမ်းဖိုး။ ။ပွားလျားကျသည်။ အတိုးအဘွား။ မွေးဘွား

သည်။ သွားဘက်ထော်။ ။ သိုက်ဖက်သည်။ မြစ်တဘက်
ကမ်း။ ။ ဖောက်ပြန်သည်။ ဖောက်ထွက်သည်။ ဘောက်
ကားရောင်းဝယ်သည်။ ။ မယုံသင်္ကာ။ သင်္ဘာထော်မြတ်။ ။
အဝတ်သင်္ကန်း။ နေရာသင်္ခမ်း။ စာသင်ခန်း။ သင်ခန်းစာ။ ။
သဒ္ဓါကျမ်း။ သဒ္ဓါ တရား။ ။ သတင်းစာ။ သိတင်းနေ့။
သိတင်းကျွတ်လ။ ကျော်စော သိတင်း။ အမျိုး အဆင်း
သိတင်းသုံးဖြာ။ ။ တရားအလျောက်ပြုပါ။ လျှောက်လွှာနှင့်
လျှောက်ထားပါ။ လမ်းရှောက်ပါ။ ။ လျင်မြန်စွာ။ အလျင်
အမြန်။ အလျင်စလို။ ချိမ်းရွာလျှင်ရေချိုးပါ။ လူတယောက်
လျှင် ဆုတရုရသင့်သည်။ ။ သင့်လျော်သည့်အခါဦးခေါင်း
ဆေးလျှော်ပါ။ ။ အစ ဂှိသည့် များစွာသော စာလုံးပေါင်း
တို့ကိုလည်း။ မှားယွင်းတတ်သော အကြောင်းကိုအရေးယူမှ။
အမှန်သို့ ရောက်နိုင် ကြမည် ဖြစ်သည်ကို။ ဆရာတို့အား
သတိပြုစေလိုထွပါသတည်း။

အတ္ထာယံ
 ကိုယ်တို့
 ကိုယ်တို့
 ကိုယ်တို့
 ကိုယ်တို့

Key to Stories from the Arabian Nights, 0
 Model Questions and Answers for
 Std. VII, Part I English ... 0
 Model Questions and Answers for
 Std. VII, Part II Burmese 0
 Key to New English Reader for
 Std. III, Part I, ... 0
 Key to New English Reader for
 Std. III, Part II. 0
 Key to New English Reader for
 Std. IV, V, VI, each. 0
 A Short Geography of Burma made easy 0
 A Short Geography of India ... 0
 A Short Geography of Asia ... 0
 A Short Geography of Africa, ... 0
 A Short Geography of Americas in the Press
 A Short Geography of Europe. 0
 A Short Geography of Australia in the Press

မဟာဝေသာနီဝတ္ထုမှတ်တမ်းနှင့် မေးခွန်းများ။ 0
 ဝေဿနရာဝတ္ထုမှတ်တမ်းနှင့် မေးခွန်းများ။ 0
 မဟာဝေသာနီဝတ္ထုမှတ်တမ်းနှင့် မေးခွန်းများ။ 0
 ရာဇဝင်တန်းလေးကလေးမှတ်တမ်းနှင့်
 မေးခွန်းများ။ 0

အတ္ထာယံ
 ကိုယ်တို့
 ကိုယ်တို့
 ကိုယ်တို့

မြန်မာ့ဝတ္ထုပေါင်းများစွာဖြင့်
 မြန်မာ့ဝတ္ထုပေါင်းနှင့် စာစိန်ဖြင့်
 မြန်မာ့ဝတ္ထုပေါင်းနှင့် စာစိန်ဖြင့်
 မြန်မာ့ဝတ္ထုပေါင်းနှင့် စာစိန်ဖြင့်